Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 26ης Ιουλίου 2023*

«Περιβάλλον – Οδηγία 2003/87/ΕΚ – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου – Εθνικά μέτρα εφαρμογής – Μεταβατική δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου – Απόφαση για την εξαίρεση εγκατάστασης που χρησιμοποιεί αποκλειστικά βιομάζα – Υποχρέωση επιμέλειας – Δικαίωμα ακρόασης – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Ίση μεταχείριση – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Σημείο 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87»

Στην υπόθεση T-269/21,

**Arctic Paper Grycksbo AB**, με έδρα το Grycksbo (Σουηδία), εκπροσωπούμενη από την A. Bryngelsson, τον A. Johansson και τον F. Sjövall, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

**Ευρωπαϊκής Επιτροπής**, εκπροσωπούμενης από τον G. Wils, τον B. De Meester και την P. Carlin,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

**Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, εκπροσωπούμενο από την C. Ionescu Dima, τον W. Kuzmienko και τον P. Biström,

και από το

**Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από τον A. Norberg και την J. Himmanen,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Μαρκουλλή, πρόεδρο, S. Frimodt Nielsen (εισηγητή) και R. Norkus, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

γραμματέας: H. Eriksson, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Φεβρουαρίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

1 Με την υπό κρίση προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα, Arctic Paper Grycksbo AB, ζητεί την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του παραρτήματος I της απόφασης (ΕΕ) 2021/355 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2021, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2021, L 68, σ. 221, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), κατά το μέρος που την αφορά.

## Ιστορικό της διαφοράς

2 Η υπό κρίση προσφυγή αφορά εγκατάσταση παραγωγής επιχρισμένου χαρτιού γραφής υψηλής ποιότητας, την οποία εκμεταλλεύεται η προσφεύγουσα, στο Grycksbo (Σουηδία). Η προσφεύγουσα είναι κάτοχος άδειας εκπομπής αερίων θερμοκηπίου από το 2005.

3 Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως αποτέλεσμα την εξαίρεση της επίμαχης εγκατάστασης από το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου (στο εξής: ΣΕΔΕ) που θεσπίστηκε με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 275, σ. 32), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/410 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με σκοπό την ενίσχυση οικονομικά αποδοτικών μειώσεων των εκπομπών και την προώθηση επενδύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και της απόφασης (ΕΕ) 2015/1814 (ΕΕ 2018, L 76, σ. 3). Συνεπεία της εξαίρεσης αυτής, η προσφεύγουσα στερείται, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής για την τέταρτη περίοδο εμπορίας (2021-2025).

4 Για να μπορέσει να επωφεληθεί αυτής της κατανομής, η προσφεύγουσα υπέβαλε σχετική αίτηση στη Naturvårdsverket (υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος, Σουηδία) στις 7 Μαΐου 2019. Με την αίτηση αυτή, η προσφεύγουσα στρογγυλοποίησε στο μηδέν τον αριθμό των τόνων διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης που εξέπεμψε κατά την περίοδο αναφοράς (από το 2014 έως το 2018). Υποστήριξε ότι οι πραγματικές εκπομπές της ήταν περισσότερες από 0 t και λιγότερες από 0,5 t για τα έτη 2018 έως 2020.

5 Στις 27 Σεπτεμβρίου 2019 το Βασίλειο της Σουηδίας υπέβαλε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το εθνικό μέτρο εφαρμογής (στο εξής: ΕΜΕ) που προβλέπεται στο άρθρο 11 της οδηγίας 2003/87, ήτοι τον κατάλογο με τις εγκαταστάσεις που έπρεπε να ενταχθούν στο ΣΕΔΕ για την τέταρτη

περίοδο εμπορίας. Η επίμαχη εγκατάσταση περιλαμβανόταν στον κατάλογο υπό τον αριθμό SE468. Οι ποσότητες διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης που δηλώθηκαν για την εγκατάσταση αυτή ανέρχονταν σε 0 t για κάθε έτος της περιόδου αναφοράς (2014-2018).

6 Με έγγραφο παρατηρήσεων της 19ης Μαΐου 2020, η Επιτροπή αμφισβήτησε την ένταξη 49 εγκαταστάσεων στο ΕΜΕ, στις οποίες καταλέγεται και η επίμαχη εγκατάσταση, αναφέροντας τα εξής:

«Για τουλάχιστον ένα έτος της περιόδου αναφοράς, [η επίμαχη εγκατάσταση] παρήγαγε σχεδόν κατά 100 % εκπομπές βιομάζας. Τέτοιες εγκαταστάσεις δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται στο ΣΕΔΕ. Παρακαλείσθε για παροχή επεξηγήσεων.»

7 Στις 16 Ιουνίου 2020 η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος απάντησε στις παρατηρήσεις της Επιτροπής επισημαίνοντας ότι η επίμαχη εγκατάσταση ενέπιπτε σε εγκεκριμένο από την Επιτροπή εθνικό μέτρο επιλογής, το οποίο προέβλεπε την ένταξη στο ΣΕΔΕ εγκαταστάσεων συνδεδεμένων σε δίκτυο αστικής τηλεθέρμανσης.

8 Με ηλεκτρονικό μήνυμα προς την υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος στις 30 Σεπτεμβρίου 2020, η Επιτροπή επανέλαβε τη θέση της ότι οι εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούσαν αποκλειστικά βιομάζα κατά την ανωτέρω περίοδο αναφοράς (2014-2018) έπρεπε να εξαιρεθούν από το ΣΕΔΕ.

9 Την 1η Οκτωβρίου 2020 η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος απέστειλε ηλεκτρονικό μήνυμα στην Επιτροπή με το οποίο παραδεχόταν ότι η επίμαχη εγκατάσταση δεν είχε συνδεθεί με δίκτυο αστικής τηλεθέρμανσης και ότι η ένταξή της στο ΣΕΔΕ ήταν αμφιλεγόμενη. Ωστόσο, κατά την εκτίμησή της, δεν μπορούσε να αποσύρει την εγκατάσταση αυτή από το ΕΜΕ σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας, διότι το εθνικό διοικητικό δίκαιο δεν προέβλεπε τη δυνατότητα μονομερούς και άνευ νομικής βάσης ανάκλησης της άδειας της προσφεύγουσας. Επιπλέον επισήμανε ότι δεν μπορούσε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η επίμαχη εγκατάσταση να χρησιμοποιήσει στο μέλλον καύσιμα ορυκτής προέλευσης.

10 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 17ης Δεκεμβρίου 2020, η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος ενημέρωσε την Επιτροπή ότι ο προσδιορισμός των εγκαταστάσεων τις οποίες σκόπευε να εξαιρέσει παρουσίαζε εξαιρετικές δυσκολίες, λόγω του κριτηρίου της αποκλειστικής χρήσης βιομάζας και της περιόδου αναφοράς (2014-2018) που είχε επιλεγεί.

11 Στις 14 Ιανουαρίου 2021 η Επιτροπή κοινοποίησε στους εκπροσώπους των κρατών μελών που μετείχαν στην επιτροπή κλιματικής αλλαγής σχέδιο κανονισμού σχετικά με την αναθεώρηση των τιμών των δεικτών αναφοράς προϊόντος για την περίοδο εμπορίας από το 2021 έως το 2025. Το σχέδιο αυτό τροποποιήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2021, προκειμένου να εγκριθεί την επομένη από την εν λόγω επιτροπή.

12 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 26ης Ιανουαρίου 2021, η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος επισήμανε στην Επιτροπή ότι είχε διαπιστώσει διαφορές στις δηλώσεις των επιχειρήσεων που είχαν εκπέμψει λιγότερες από 0,5 t διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά την περίοδο αναφοράς. Ανέφερε ότι ορισμένες επιχειρήσεις, τις οποίες δεν προσδιόριζε, είχαν στρογγυλοποιήσει τις εκπομπές αυτές σε 0 t, ενώ άλλες είχαν αναγράψει τις πραγματικές εκπομπές τους χωρίς να προβούν σε τέτοια στρογγυλοποίηση. Παρατήρησε ότι η Επιτροπή αμφισβητούσε την ένταξη στο ΣΕΔΕ μόνον των εγκαταστάσεων που είχαν δηλώσει μηδενικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης, ενώ ουδεμία αμφισβήτηση διατυπώθηκε

για την ένταξη των εγκαταστάσεων που είχαν δηλώσει τις εκπομπές τους χωρίς στρογγυλοποίηση. Η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος ζήτησε από την Επιτροπή να διευκρινίσει τις μεθόδους που σκόπευε να εφαρμόσει στο σύνολο των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν βιομάζα.

13 Στις 28 Ιανουαρίου 2021 η Επιτροπή ενημέρωσε την υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος ότι το στάδιο εξέτασης των ΕΜΕ είχε ολοκληρωθεί και ότι δεν μπορούσε πλέον να λάβει υπόψη τροποποιήσεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τον κατάλογο των εγκαταστάσεων και τον υπολογισμό των δεικτών αναφοράς προϊόντος.

14 Το τελικό κείμενο του προαναφερθέντος στη σκέψη 11 σχεδίου κανονισμού κοινοποιήθηκε την ίδια ημέρα στα κράτη μέλη προς έγκριση με γραπτή διαδικασία. Ως καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή παρατηρήσεων ορίστηκε η 11η Φεβρουαρίου 2021.

15 Την 1η Φεβρουαρίου 2021 η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος επισήμανε ότι ο κατάλογος των εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονταν στο ΕΜΕ δεν μπορούσε να θεωρηθεί οριστικός καθόσον η Επιτροπή δεν είχε λάβει θέση επί των ζητημάτων που μνημονεύονταν στο από 26 Ιανουαρίου 2021 ηλεκτρονικό μήνυμα (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω).

16 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της ίδιας ημέρας η Επιτροπή απάντησε ως εξής:

«Είχαμε ολοκληρώσει όλα τα στάδια αξιολόγησης των ΕΜΕ πριν υποβάλουμε τον κανονισμό για τους δείκτες αναφοράς στην επιτροπή κλιματικής αλλαγής προς διατύπωση ευνοϊκής γνώμης και την απόφαση της Επιτροπής για τα ΕΜΕ προς έκδοση.

Όπως επισημάνθηκε σε προηγούμενο ηλεκτρονικό μήνυμα, εάν ένα κράτος μέλος εντοπίσει σφάλμα στον κατάλογο των ΕΜΕ το οποίο δεν επηρεάζει ούτε τις τιμές των δεικτών αναφοράς προϊόντος ούτε τις αποφάσεις για τα ΕΜΕ, αλλά μόνο τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων (ή απλώς επικαιροποιεί τα δεδομένα ώστε να μνημονεύεται η ακριβής αναφορά στο μέλλον, και προκειμένου να αποφευχθεί τυχόν μελλοντική διόρθωση των ΕΜΕ), μπορεί να γίνει δεκτός επικαιροποιημένος κατάλογος των [ΕΜΕ] στο στάδιο αυτό, πριν από την υποβολή της προκαταρκτικής ετήσιας ποσότητας δωρεάν δικαιωμάτων.

Όσον αφορά την επιλεγείσα μεθοδολογία για τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα, η μεθοδολογία αυτή στηριζόταν στις εκπομπές και δεν εφαρμόστηκε στρογγυλοποίηση ούτε στις άμεσες εκπομπές ούτε στις εκπομπές από βιομάζα.»

17 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 4ης Φεβρουαρίου 2021, η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος επισήμανε στην Επιτροπή ότι, όσον αφορά την εξαίρεση από το ΣΕΔΕ εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα, υπήρχαν εμφανείς ανακολουθίες στον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή σκόπευε να αντιμετωπίσει τις εγκαταστάσεις των οποίων τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης θεωρούσε παρόμοιες. Με το ίδιο μήνυμα επισήμανε στην Επιτροπή ότι η προσφεύγουσα είχε δηλώσει ποσότητα εκπομπών ύψους 0,3727 t διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης για το έτος 2018. Τέλος, ρώτησε κατά πόσον ήταν δυνατό να επικαιροποιήσει το ΕΜΕ ώστε να παραθέσει, για κάθε εγκατάσταση που, κατά την Επιτροπή, χρησιμοποιεί αποκλειστικά βιομάζα, τις πραγματικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά την περίοδο αναφοράς, χωρίς στρογγυλοποίηση.

18 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 16ης Φεβρουαρίου 2021, η Επιτροπή απάντησε στην υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος ότι δεν ήταν πλέον δυνατές τροποποιήσεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την ταυτότητα των περιλαμβανόμενων στα ΕΜΕ εγκαταστάσεων ή τον υπολογισμό των δεικτών αναφοράς προϊόντος, δεδομένου ότι οι σχετικές πράξεις βρίσκονταν στο στάδιο της έκδοσης.

19 Στις 25 Φεβρουαρίου 2021 η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

20 Η Επιτροπή παρέθεσε στην προσβαλλόμενη απόφαση σε ποιες περιπτώσεις επρόκειτο να προβάλει αντιρρήσεις στα ΕΜΕ που της είχαν προταθεί. Όσον αφορά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 11 της εν λόγω απόφασης, τα εξής:

«Η [Δημοκρατία της Φινλανδίας] και το [Βασίλειο της Σουηδίας] πρότειναν να συμπεριληφθούν 51 εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα. Ορισμένες από τις εν λόγω εγκαταστάσεις αποτέλεσαν αντικείμενο μονομερούς προαιρετικής συμμετοχής κατά την περίοδο 2004-2007, η οποία εγκρίθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 24 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Ωστόσο, οι εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα εξαιρέθηκαν στη συνέχεια από το ΣΕΔΕ […], σύμφωνα με νέα διάταξη [του σημείου 1] του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Η διάταξη αυτή εισήχθη […] με την οδηγία 2009/29 […] και, μετά την έναρξη εφαρμογής της την 1η Ιανουαρίου 2013, καθόρισε νέο πεδίο εφαρμογής για το ΣΕΔΕ, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις προηγούμενες ρήτρες προαιρετικής συμμετοχής. Ως εκ τούτου, η συμπερίληψη των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούσαν αποκλειστικά βιομάζα πρέπει να απορριφθεί για όλα τα έτη της περιόδου αναφοράς, ακόμη και όταν απαριθμούνταν στο άρθρο 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.»

21 Στις 12 Μαρτίου 2021 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/447 σχετικά με τον καθορισμό των αναθεωρημένων τιμών των δεικτών αναφοράς για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/87 (ΕΕ 2021, L 87, σ. 29).

22 Στις 2 Ιουνίου 2021 το Βασίλειο της Σουηδίας κοινοποίησε στην Επιτροπή νέο ΕΜΕ, στο οποίο δεν περιλαμβανόταν πλέον η προσφεύγουσα.

## Αιτήματα των διαδίκων

23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που την αφορά·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

24 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

25 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

26 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

**Σκεπτικό**

27 Προς στήριξη της υπό κρίση προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτίμησης. Ο δεύτερος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Ο τρίτος λόγος αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου. Ο τέταρτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ο πέμπτος λόγος αφορά παράβαση της οδηγίας 2003/87, ιδίως του άρθρου 10α και του σημείου 1 του παραρτήματος Ι. Τέλος, ο έκτος λόγος αφορά έλλειψη νομιμότητας του εν λόγω σημείου.

28 Επιπλέον, οι κύριοι διάδικοι αντάλλαξαν επιχειρήματα σχετικά με το εφαρμοστέο στη διαδικασία έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης νομικό πλαίσιο και σχετικά με τις υποχρεώσεις που υπείχε η Επιτροπή, χωρίς να συνδέσουν τυπικώς τα επιχειρήματα αυτά με τους έξι λόγους ακυρώσεως,. Τα εν λόγω επιχειρήματα ασκούν επιρροή στην εκτίμηση, μεταξύ άλλων, του δεύτερου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκαν με την προσφυγή.

29 Επομένως, πρέπει, κατ' αρχάς, να υπομνησθεί το νομικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το ΣΕΔΕ καθώς και οι σκοποί της οδηγίας 2003/87, στη συνέχεια, να εξεταστούν τα επιχειρήματα των διαδίκων σχετικά με το νομότυπο της διαδικασίας έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης και, τέλος, να εξεταστούν τα επιχειρήματα με τα οποία αμφισβητείται το βάσιμο της απόφασης αυτής.

***Προκαταρκτικές παρατηρήσεις σχετικά με το ΣΕΔΕ και τους σκοπούς που επιδιώκει η οδηγία 2003/87***

30 Το ΣΕΔΕ, το οποίο διέπεται από την οδηγία 2003/87, αφορά τις εγκαταστάσεις που πληρούν τα κριτήρια του παραρτήματος Ι της οδηγίας και εκπέμπουν ένα ή περισσότερα από τα αέρια θερμοκηπίου που μνημονεύονται στο παράρτημά της ΙΙ (άρθρο 2 της οδηγίας). Σύμφωνα με το άρθρο 1 της οδηγίας, σκοπός του ΣΕΔΕ είναι η παροχή κινήτρων στις επιχειρήσεις ώστε να μειώσουν τις εκπομπές τους αερίων θερμοκηπίου κατά τρόπο αποδοτικό από πλευράς κόστους και οικονομικώς αποτελεσματικό. Το ΣΕΔΕ, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 8 της ίδιας οδηγίας, συνεπάγεται, επομένως, την ένταξη σε αυτό δραστηριοτήτων που παρουσιάζουν κάποια δυνατότητα μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου (βλ. απόφαση της 20ής Ιουνίου 2019, ExxonMobil Production Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, σκέψεις 55 και 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

31 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι αντικείμενο της οδηγίας 2003/87 είναι η θέσπιση ΣΕΔΕ το οποίο αποσκοπεί στη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα σε τέτοιο επίπεδο ώστε να εμποδίζεται κάθε επικίνδυνη ανθρωπογενής διατάραξη του κλιματικού συστήματος και του οποίου ο τελικός σκοπός είναι η προστασία του περιβάλλοντος (πρβλ. αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 2017, ArcelorMittal Rodange και Schifflange, C-321/15, EU:C:2017:179, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 20ής Ιουνίου 2019, ExxonMobil Production Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η οδηγία αποσκοπεί, συγκεκριμένα, στη μείωση των συνολικών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου της

Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990, κατά τρόπο οικονομικώς αποδοτικό (πρβλ. απόφαση της 20ής Ιουνίου 2019, ExxonMobil Production Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

32 Ειδικότερα, σκοπός του ΣΕΔΕ είναι να εκπληρώσει τις διεθνείς δεσμεύσεις της Ένωσης και των κρατών μελών της όσον αφορά το περιβάλλον, επιδιώκοντας παράλληλα πολλαπλούς στόχους, όπως «να περιορίσει, κατά το δυνατόν, τις αρνητικές επιπτώσεις της στην οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση» (αιτιολογική σκέψη 5 της οδηγίας 2003/87), «να προστατευθεί η ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς» (αιτιολογική σκέψη 7 της εν λόγω οδηγίας), «να αποφευχθούν στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό» (αιτιολογική σκέψη 7 της οδηγίας αυτής) (βλ. απόφαση της 20ής Ιουνίου 2019, ExxonMobil Production Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, σκέψη 101 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία) και να προληφθούν οι «διαρροές διοξειδίου του άνθρακα», ήτοι η μετεγκατάσταση, εκτός της εσωτερικής αγοράς, φορέων που εκπέμπουν αέρια θερμοκηπίου, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 10β της οδηγίας.

33 Προς τούτο, οι επιχειρήσεις που εντάσσονται στο ΣΕΔΕ υποχρεούνται, αφενός, να λαμβάνουν άδεια εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, η οποία τους χορηγείται από τα κράτη μέλη υπό την επιφύλαξη της απόδειξης της ικανότητάς τους να παρακολουθούν τις εκπομπές τους και να υποβάλλουν σχετικές εκθέσεις, και, αφετέρου, να παραδίδουν ετησίως δικαιώματα, δυνάμενα να μεταβιβάζονται εντός και εκτός της Ένωσης. Η ισοδυναμία μεταξύ των δικαιωμάτων που παραδίδονται από κάθε εγκατάσταση και των πραγματικών εκπομπών της αερίων θερμοκηπίου που εκτιμώνται σε τόνους ισοδυνάμου διοξειδίου του άνθρακα επαληθεύεται και καταχωρίζεται λογιστικά από τα κράτη μέλη (άρθρο 3, στοιχείο α΄, και άρθρα 4 έως 6, 12, 15, 19 και 25 της οδηγίας 2003/87).

34 Επομένως, το ΣΕΔΕ θεσπίζει ένα σύνολο οικονομικών κινήτρων για τη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου από τις ίδιες τις εγκαταστάσεις. Πράγματι, μολονότι απώτερος στόχος του ΣΕΔΕ είναι η προστασία του περιβάλλοντος, το εν λόγω σύστημα δεν μειώνει αφ' εαυτού τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου. Αντιθέτως, ενθαρρύνει και ευνοεί την αναζήτηση του χαμηλότερου δυνατού κόστους προκειμένου να επιτευχθεί μείωση των ως άνω εκπομπών σε επίπεδο σύμφωνο προς τις διεθνείς δεσμεύσεις της Ένωσης και των κρατών μελών της, αποτέλεσμα το οποίο εξαρτάται από την αυστηρότητα με την οποία καθορίζεται η συνολική ποσόστωση των χορηγούμενων δικαιωμάτων (αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine κ.λπ., C-127/07, EU:C:2008:728, σκέψη 31, και της 17ης Οκτωβρίου 2013, Billerud Karlsborg και Billerud Skärblacka, C-203/12, EU:C:2013:664, σκέψη 26).

35 Το ΣΕΔΕ στηρίζεται, ως εκ τούτου, σε μια οικονομικού χαρακτήρα λογική, η οποία παρακινεί κάθε μετέχοντα σε αυτό να εκπέμπει ποσότητα αερίων θερμοκηπίου μικρότερη από εκείνη που αντιστοιχεί στα δικαιώματα που του είχαν αρχικώς χορηγηθεί, προκειμένου να μεταβιβάσει το πλεόνασμα σε άλλον μετέχοντα ο οποίος έχει παραγάγει ποσότητα εκπομπών υπερβαίνουσα τα χορηγηθέντα σε αυτόν δικαιώματα. Ως εκ τούτου, τα δικαιώματα εκπομπής έχουν εμπορική αξία (βλ. απόφαση της 8ης Μαρτίου 2017, ArcelorMittal Rodange και Schifflange, C-321/15, EU:C:2017:179, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· απόφαση της 20ής Ιουνίου 2019, ExxonMobil Production Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, σκέψη 63· βλ., επίσης, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Campos Sánchez-Bordona στην υπόθεση ArcelorMittal Rodange και Schifflange, C-321/15, EU:C:2016:516, σημεία 48 έως 55).

36 Επιπλέον, το ΣΕΔΕ προβλέπει, με μια μεταβατική εξαίρεση από τον κανόνα ότι τα δικαιώματα εκπομπής τίθενται σε πλειστηριασμό, τη δωρεάν κατανομή ορισμένων δικαιωμάτων (άρθρα 9, 9α, 10, 10α και 10γ της οδηγίας 2003/87), των οποίων ο αριθμός μειώνεται γραμμικά από το 2013. Ο αριθμός των δωρεάν κατανεμόμενων δικαιωμάτων καθορίζεται πλέον βάσει δείκτη αναφοράς ο οποίος υπολογίζεται, κατ' αρχήν και στο μέτρο του δυνατού, για κάθε προϊόν και αντιστοιχεί στη μέση επίδοση του 10 % των παραγωγών που είχε την καλύτερη απόδοση από οικολογική άποψη, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 10α της εν λόγω οδηγίας. Δυνάμει της παραγράφου 2, στοιχεία α′ και β′, του τελευταίου αυτού άρθρου, οι τιμές των δεικτών αναφοράς υπόκεινται σε ανώτατο ετήσιο ποσοστό μείωσης 1,6 % για την περίοδο 2021-2025.

37 Για να είναι επιλέξιμη μια εγκατάσταση για δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων, πρέπει να έχει ενταχθεί στο προβλεπόμενο στο άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 μέτρο εφαρμογής που εκδίδει το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η εγκατάσταση. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, τα κράτη μέλη δεν εκχωρούν δωρεάν δικαιώματα σε εγκαταστάσεις των οποίων η εγγραφή στον κατάλογο απορρίφθηκε από την Επιτροπή. Εξάλλου, η μέση επίδοση για κάθε δείκτη αναφοράς προϊόντος, από τον οποίο εξαρτάται η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων, υπολογίζεται λαμβανομένων υπόψη των εκπομπών των εγγεγραμμένων στον κατάλογο εγκαταστάσεων.

38 Τα δικαιώματα που δεν κατανέμονται δωρεάν τίθενται σε πλειστηριασμό υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87. Η κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής πρέπει, επομένως, να φτάσει σταδιακά να διενεργείται αποκλειστικά με βάση την αρχή του πλειστηριασμού, την οποία ο νομοθέτης της Ένωσης θεωρεί εν γένει ως το αποδοτικότερο από οικονομική άποψη σύστημα (πρβλ. απόφαση της 20ής Ιουνίου 2019, ExxonMobil Production Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, σκέψη 66).

39 Μεταξύ των κατηγοριών δραστηριοτήτων που μνημονεύονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87 συγκαταλέγεται η παραγωγή χαρτιού ή χαρτονιού, παραγωγικού δυναμικού άνω των 20 t την ημέρα. Οι οικείες εγκαταστάσεις υπάγονται, κατά το ίδιο παράρτημα, στο ΣΕΔΕ όσον αφορά τις εκπομπές τους διοξειδίου του άνθρακα.

40 Ωστόσο, τα σημεία 1 και 3 του παραρτήματος I της οδηγίας 2003/87 ορίζουν τα εξής:

«1. […] οι εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία […]

3. […] Για τους σκοπούς του υπολογισμού [της συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος μιας εγκατάστασης] δεν λαμβάνονται υπόψη οι μονάδες […] που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα. Στις "μονάδες που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα" περιλαμβάνονται και αυτές που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα μόνο κατά την έναρξη λειτουργίας ή την παύση λειτουργίας της μονάδας.»

41 Το παράρτημα IV, μέρος Α, της οδηγίας 2003/87 περιλαμβάνει ένα σημείο με τίτλο «Υπολογισμός», του οποίου το τέταρτο εδάφιο, τελευταία περίοδος, ορίζει ότι «[ο] συντελεστής εκπομπών για τη βιομάζα είναι μηδέν».

42 Η οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ 2018, L 328, σ. 82), περιλαμβάνει τη βιομάζα μεταξύ των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Το

άρθρο 2, σημείο 24, της εν λόγω οδηγίας ορίζει τη βιομάζα ως «το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα προϊόντων, αποβλήτων και υπολειμμάτων βιολογικής προέλευσης από τη γεωργία, συμπεριλαμβανομένων των φυτικών και των ζωικών ουσιών, από τη δασοκομία και τους συναφείς κλάδους, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των βιομηχανικών και αστικών αποβλήτων και απορριμμάτων, βιολογικής προέλευσης».

43 Οι διάδικοι διαφωνούν ως προς την έκταση και τη νομιμότητα της εξαίρεσης σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από βιομάζα, επί της οποίας, όπως υπενθυμίζεται στις σκέψεις 2 έως 22 ανωτέρω, η Επιτροπή στήριξε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, την άρνησή της σχετικά με την ένταξη της επίμαχης εγκατάστασης στο ΣΕΔΕ, με αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, να της στερήσει κάθε δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων αερίων θερμοκηπίου για την τέταρτη περίοδο εμπορίας (2021-2025).

***Επί του νομότυπου της διαδικασίας έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης***

44 Πέραν των επιχειρημάτων που συνδέονται ειδικώς με το νομότυπο της διαδικασίας έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, οι διάδικοι διαφωνούν ως προς δύο ζητήματα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν προκαταρκτικώς.

45 Αφενός, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι αρνήθηκε να λάβει υπόψη τα στοιχεία που της υποβλήθηκαν στις 26 Ιανουαρίου και στις 4 Φεβρουαρίου 2021 (βλ. σκέψεις 12 και 17 ανωτέρω), με το σκεπτικό ότι, κατά το συγκεκριμένο στάδιο της έκδοσης των ΕΜΕ που προβλέπονται στο άρθρο 11 της οδηγίας 2003/87 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού σχετικά με την τιμή των δεικτών αναφοράς που προβλέπεται στο άρθρο 10α της ίδιας οδηγίας, δεν μπορούσε πλέον να λάβει υπόψη τροποποιήσεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τον προσδιορισμό των εγκαταστάσεων που εντάσσονται στο ΣΕΔΕ και είναι επιλέξιμες για δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων. Τα επιχειρήματα αυτά, τα οποία προβάλλονται αυτοτελώς, συμπίπτουν σε μεγάλο βαθμό με εκείνα που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και θα εξεταστούν στο πλαίσιο αυτό.

46 Αφετέρου, οι διάδικοι διαφωνούν ως προς το περιεχόμενο των κανόνων στρογγυλοποίησης που προκύπτουν από το άρθρο 72, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/2066 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2018, για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87 και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 601/2012 της Επιτροπής (ΕΕ 2018, L 334, σ. 1). Πρέπει κατ' αρχάς να εξεταστεί αν η προσφεύγουσα μπορούσε, όπως ισχυρίζεται, να αντλήσει επιχείρημα από το ότι τα στρογγυλοποιημένα στοιχεία που υπέβαλε στην υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος και τα οποία διαβίβασε η υπηρεσία αυτή στην Επιτροπή αντιστοιχούσαν εντούτοις σε πραγματικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης οι οποίες δεν ήταν μηδενικές αλλά κυμαίνονταν μεταξύ 0 και 0,5 t.

*Επί της συνεκτίμησης των στρογγυλοποιημένων στοιχείων που δηλώθηκαν κατά τη διαδικασία έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης*

47 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όπως αναφέρει και το ηλεκτρονικό μήνυμα που απέστειλε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος στην Επιτροπή στις 4 Φεβρουαρίου 2021 (βλ. σκέψη 17 ανωτέρω), οι εκπομπές της το 2018 ανέρχονταν σε 0,37 t διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής

προέλευσης. Η προσφεύγουσα προσκομίζει επίσης πιστοποιημένες εκθέσεις για τα έτη 2019 και 2020, σύμφωνα με τις οποίες οι εκπομπές της διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης για τα δύο αυτά έτη ανέρχονταν σε 0,29 και 0,46 t, αντιστοίχως.

48 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, συμμορφούμενη προς τους κανόνες στρογγυλοποίησης που θέσπισε η Επιτροπή, δήλωσε μηδενικές εκπομπές για το έτος 2018 με αποτέλεσμα, εκ του γεγονότος αυτού και μόνον, να βρίσκεται σε δυσμενέστερη κατάσταση από εκείνη στην οποία τέθηκαν οι επιχειρήσεις οι οποίες, κατά παράβαση των κανόνων στρογγυλοποίησης, δήλωσαν τις πραγματικές εκπομπές τους που ήταν λιγότερες από 0,5 t. Συγκεκριμένα, οι τελευταίες αυτές εγκαταστάσεις δεν εξαιρέθηκαν από το ΣΕΔΕ.

49 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η άποψη της Επιτροπής ότι έπρεπε να εξαιρεθούν από το ΣΕΔΕ όλες οι εγκαταστάσεις με εκπομπές λιγότερες από 0,5 t διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης, ανεξαρτήτως στρογγυλοποίησης στις δηλώσεις τους, συνιστά εκ των υστέρων εξορθολογισμό για τον οποίο η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος προφανώς δεν είχε ενημερωθεί πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.

50 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

51 Κατά το άρθρο 72, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού 2018/2066, «[ο]ι συνολικές ετήσιες εκπομπές καθενός από τα αέρια θερμοκηπίου [διοξειδίου του άνθρακα, υποξειδίου του αζώτου και υπερφθορανθράκων] αναφέρονται ως στρογγυλοποιημένοι τόνοι [διοξειδίου του άνθρακα] ή [ισοδυνάμου διοξειδίου του άνθρακα]».

52 Γίνεται δεκτό και προκύπτει, ειδικότερα, από τα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή σε απάντηση στο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας που της απηύθυνε το Γενικό Δικαστήριο, καθώς και από τα έγγραφα που κατέθεσε οικειοθελώς η προσφεύγουσα, ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, τα σχετικά με την προσφεύγουσα δεδομένα εκπομπών για την περίοδο αναφοράς 2014-2018 που κοινοποίησε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος στην Επιτροπή ήταν μηδενικά.

53 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι δεν εξέπεμψε διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά τα έτη 2014 έως 2017. Υποστηρίζει, ωστόσο, ότι η μηδενική τιμή (0 t) για το έτος 2018 προέκυπτε από στρογγυλοποίηση προς την κατώτερη μονάδα των πραγματικών εκπομπών της, οι οποίες ανέρχονταν σε 0,37 t. Ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι τήρησε τους κανόνες στρογγυλοποίησης της προξένησε σχετική ζημία έναντι των εγκαταστάσεων οι οποίες δεν δήλωσαν μηδενικές εκπομπές, παρότι οι πραγματικές εκπομπές τους ήταν λιγότερες από 0,5 t, και δεν εξαιρέθηκαν από το ΣΕΔΕ, γεγονός που τους επέτρεψε να συνεχίσουν να επωφελούνται από τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων.

54 Χωρίς να αμφισβητεί το υποστατό των ισχυρισμών της προσφεύγουσας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι κανόνες στρογγυλοποίησης έχουν επιτακτικό χαρακτήρα και ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να παραπονείται για τις συνέπειες της εφαρμογής τους.

55 Ωστόσο, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι, ακόμη και αν η προσφεύγουσα τήρησε τους κανόνες στρογγυλοποίησης βάσει της προαναφερθείσας διάταξης, δεν συνέβη το ίδιο με όλες τις περιλαμβανόμενες στο ΕΜΕ εγκαταστάσεις. Η Επιτροπή παραδέχεται εξάλλου ότι παρέλειψε εκ παραδρομής να εξαιρέσει δύο εγκαταστάσεις οι οποίες δήλωσαν εκπομπές λιγότερες από 0,5 t χωρίς όμως να τις στρογγυλοποιήσουν.

56 Είναι βεβαίως λυπηρό το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν τήρησε σταθερή θέση επί του ζητήματος αυτού κατά τη διαδικασία έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τα ερωτήματα που έθεσε στην υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος και από τον προσδιορισμό των εγκαταστάσεων τις οποίες σκόπευε να εξαιρέσει από το ΣΕΔΕ. Παρά ταύτα, η εφαρμογή του κανόνα στρογγυλοποίησης επιβάλλεται από το άρθρο 72, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού 2018/2066. Η υποχρέωση αυτή επαναλαμβάνει την προϊσχύσασα βάσει του άρθρου 72, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 601/2012 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2012, για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87 (ΕΕ 2012, L 181, σ. 30), την οποία υποκαθιστά. Ως εκ τούτου, η υποχρέωση αυτή ίσχυε τόσο για τις ετήσιες εκθέσεις εκπομπών που κατάρτιζαν οι ενταγμένες στο ΣΕΔΕ εγκαταστάσεις για καθένα από τα έτη της περιόδου 2014-2018 όσο και για την έκθεση εκπομπών για την περίοδο αναφοράς, την οποία τα κράτη μέλη όφειλαν να υποβάλουν προς στήριξη των σχεδίων τους για τα ΕΜΕ.

57 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας σύμφωνα με το οποίο ο κανόνας αυτός δεν μπορεί να εφαρμοστεί προκειμένου να διαπιστωθεί αν μια εγκατάσταση πρέπει να θεωρηθεί ότι χρησιμοποιεί αποκλειστικά βιομάζα, κατά την έννοια του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87, δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

58 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τα άρθρα 1 και 2 του εκτελεστικού κανονισμού 2018/2066, αυτός ο επιτακτικός κανόνας έχει εφαρμογή σε όλες τις δηλώσεις εκπομπών που συνδέονται με τις δραστηριότητες του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87. Πρόκειται, επομένως, για μια αντικειμενική μέθοδο, η οποία ισχύει για όλες τις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας όσον αφορά κάθε έτος της περιόδου αναφοράς, όπως υπενθυμίζεται στη σκέψη 56 ανωτέρω, και βάσει της οποίας μπορεί να διαπιστωθεί αν μια εγκατάσταση η οποία χρησιμοποιεί βιομάζα εμπίπτει στην εξαίρεση σχετικά με την αποκλειστική χρησιμοποίηση βιομάζας κατά την έννοια του σημείου 1 του εν λόγω παραρτήματος.

59 Αντιθέτως, η ερμηνεία που προτείνει η προσφεύγουσα, σύμφωνα με την οποία εγκατάσταση η οποία χρησιμοποιεί βιομάζα και δηλώνει μηδενικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι χρησιμοποιεί αποκλειστικά βιομάζα όταν οι πραγματικές εκπομπές της δεν είναι μηδενικές, αντιβαίνει στην επιταγή περί συνοχής του ΣΕΔΕ, η οποία εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από την εναρμόνιση των κανόνων υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης την οποία επιδιώκει να διασφαλίσει ο εκτελεστικός κανονισμός 2018/2066. Επιπλέον, παρατηρείται ότι, εξομοιώνοντας με τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα εκείνες που εκπέμπουν διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης αποκλειστικά για τις ανάγκες έναρξης και παύσης λειτουργίας της παραγωγικής διαδικασίας, το σημείο 3 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 προβλέπει ρητώς ότι δεν περιλαμβάνονται στο ΣΕΔΕ εγκαταστάσεις των οποίων οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης είναι οριακές, αλλά όχι κατ' ανάγκην μηδενικές.

60 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα όφειλε, όπως και έπραξε, να δηλώσει μηδενικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης για καθένα από τα έτη της περιόδου αναφοράς και, μεταξύ άλλων, να στρογγυλοποιήσει στο μηδέν τη δήλωσή της για τις εκπομπές του έτους 2018. Επομένως, υπό την επιφύλαξη των συνεπειών τυχόν παραβίασης της αρχής της ίσης μεταχείρισης, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να παραπονείται επειδή η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις σχετικές με την επίμαχη εγκατάσταση δηλώσεις που της διαβίβασε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος, από τις οποίες προέκυπτε η απουσία εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης και, κατά συνέπεια, η αποκλειστική χρήση βιομάζας.

*Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου*

61 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου, διαρθρώνεται σε τρία σκέλη: η προσφεύγουσα προβάλλει, με το πρώτο σκέλος, παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας, με το δεύτερο, προσβολή του δικαιώματος ακρόασης και, με το τρίτο, παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

*– Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας*

62 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν η Επιτροπή είχε αξιολογήσει ορθώς τις πληροφορίες που της διαβίβασε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος, θα είχε καταλήξει σε διαφορετικό συμπέρασμα όσον αφορά την ένταξη της επίμαχης εγκατάστασης στο ΣΕΔΕ. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή παρέβη το καθήκον επιμέλειας που υπέχει.

63 Κατά την προσφεύγουσα, για την εφαρμογή της προβλεπόμενης στο σημείο 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 εξαίρεσης των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα, είναι κρίσιμο το ζήτημα αν η επίμαχη εγκατάσταση παράγει ή όχι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης. Ωστόσο, η Επιτροπή παρέβη το καθήκον της να εξακριβώσει με προσήκοντα τρόπο αν η εν λόγω εγκατάσταση χρησιμοποιούσε αποκλειστικά βιομάζα. Επιπλέον μάλιστα, η Επιτροπή απηύθυνε ερώτημα στην υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος όπου ανέφερε ότι, κατά την άποψή της, η εν λόγω εγκατάσταση χρησιμοποιούσε «σχεδόν αποκλειστικά» βιομάζα, πράγμα που σημαίνει ότι γνώριζε ότι η εγκατάσταση χρησιμοποιούσε καύσιμα ορυκτής προέλευσης. Επομένως, ήταν σκόπιμη η επιλογή της να αγνοήσει αδικαιολόγητα τα πιστοποιημένα δεδομένα που προσκόμισε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος, της οποίας η αμεροληψία δεν μπορούσε να αμφισβητηθεί.

64 Εξάλλου, η Επιτροπή καθυστέρησε να επισημάνει στην υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος ότι ήταν της γνώμης ότι έπρεπε να εξαιρεθούν από το ΣΕΔΕ όσες εγκαταστάσεις είχαν, όπως η επίμαχη, δηλώσει μηδενικές ποσότητες εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης. Το γεγονός ότι τάχθηκε στην υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος μια υποτιθέμενη προθεσμία πέραν της οποίας δεν μπορούσαν πλέον να ληφθούν υπόψη νέα, ακόμη και κρίσιμα, δεδομένα ήταν παραπειστικό.

65 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει περαιτέρω στην Επιτροπή ότι δεν έταξε σαφώς προθεσμία στην υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος. Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορεί βασίμως να αντλεί επιχείρημα από την εκπρόθεσμη υποβολή ορισμένων στοιχείων που της προσκομίσθηκαν. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να εξαιρέσει την επίμαχη εγκατάσταση από το ΣΕΔΕ αν το θεσμικό αυτό όργανο είχε λάβει υπόψη το γεγονός ότι η εγκατάσταση είχε στρογγυλοποιήσει τις εκπομπές της σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες, παρότι στην πραγματικότητα δεν ήταν μηδενικές.

66 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί την υπέρβαση προθεσμίας την οποία δεν έχει τάξει. Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, τα στοιχεία που κοινοποίησε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος με το ηλεκτρονικό μήνυμα της 26ης Ιανουαρίου 2021 δεν υποβλήθηκαν με τέτοια καθυστέρηση ώστε να μην μπορούν να ληφθούν υπόψη από το εν λόγω θεσμικό όργανο. Συγκεκριμένα, η ίδια η Επιτροπή προέβη σε τροποποιήσεις πράξεων των οποίων η έκδοση εκκρεμούσε ακόμη σχετικά, μεταξύ άλλων, με την τιμή των εκπομπών του 10 % των καλυπτόμενων από άλλους δείκτες αναφοράς προϊόντος εγκαταστάσεων το οποίο είχε την καλύτερη απόδοση. Εξάλλου, από το παράρτημα Α 10 του

δικογράφου της προσφυγής προκύπτει ότι επετράπη σε δύο εγκαταστάσεις να προσκομίσουν επικαιροποιημένα στοιχεία μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, και επομένως, a fortiori, μετά τις 26 Ιανουαρίου 2021.

67 Επιπλέον, η μεν προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε περισσότερο από έναν μήνα μετά την επισήμανση από την υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος ότι επιφυλασσόταν διαφορετική μεταχείριση στις εγκαταστάσεις που είχαν προβεί σε στρογγυλοποίηση των δηλώσεων έναντι εκείνων που δεν είχαν προβεί σε τέτοια στρογγυλοποίηση, ο δε κανονισμός για τους δείκτες αναφοράς προϊόντος εκδόθηκε περίπου ενάμισι μήνα αργότερα. Η συνεκτίμηση, όμως, της επίμαχης εγκατάστασης για τον υπολογισμό του δείκτη αναφοράς προϊόντος αποτελούσε μόνον ήσσονος σημασίας προσαρμογή. Μολονότι η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η διαδικασία έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης διήρκεσε δεκαπέντε μήνες, παρατηρείται εντούτοις ότι η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος μπόρεσε να θέσει το πρόβλημα σχετικά με τη συνεκτίμηση των εγκαταστάσεων που στρογγυλοποίησαν τις δηλώσεις τους στο μηδέν το πρώτον μετά την παρέλευση δώδεκα μηνών και ότι η προβαλλόμενη από την Επιτροπή καθυστερημένη υποβολή των στοιχείων αυτών στην πραγματικότητα οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο ίδιο το θεσμικό όργανο.

68 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

69 Κατά τη νομολογία, όταν πρόκειται για διοικητική διαδικασία που αφορά περίπλοκες τεχνικές αξιολογήσεις, τα θεσμικά και λοιπά όργανα της Ένωσης πρέπει να διαθέτουν εξουσία εκτιμήσεως για να είναι σε θέση να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους. Ωστόσο, στην περίπτωση που διαθέτουν τέτοια εξουσία εκτιμήσεως, ο σεβασμός των εγγυήσεων που απονέμει η έννομη τάξη της Ένωσης στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών έχει ακόμη πιο θεμελιώδη σημασία. Μεταξύ των εγγυήσεων περιλαμβάνονται κυρίως η υποχρέωση για το αρμόδιο όργανο να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υπόθεσης (πρβλ. απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψεις 13 και 14).

70 Όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 2 έως 8 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή διενήργησε ελέγχους σχετικά με την πληρότητα και τη συνοχή των πληροφοριών που της κοινοποίησαν οι αρμόδιες υπηρεσίες των κρατών μελών.

71 Αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσφεύγουσα ουδόλως της προσάπτει ότι δεν προέβη σε επιτόπιους ελέγχους ή ότι δεν έλεγξε την ακρίβεια των δηλώσεων που υπέβαλαν οι εγκαταστάσεις στις αρχές των αρμόδιων κρατών μελών. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν μπορούσε να απορρίψει ως εκπρόθεσμες τις πληροφορίες που του διαβίβασε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος, σύμφωνα με τις οποίες, αφενός, η εγκατάσταση είχε στρογγυλοποιήσει τις δηλώσεις της για τις εκπομπές και, αφετέρου, οι πραγματικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης της εγκατάστασης για το 2018 δεν ήταν μηδενικές.

72 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87, τα ΕΜΕ για την τέταρτη περίοδο εμπορίας (2021-2025) έπρεπε να ανακοινωθούν στην Επιτροπή πριν από τις 30 Σεπτεμβρίου 2019. Δεν αμφισβητείται ότι η προθεσμία αυτή τηρήθηκε εν προκειμένω από την υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος.

73 Από τη δικογραφία προκύπτει, εντούτοις, ότι καμία άλλη προθεσμία πλην της μνημονευόμενης στη σκέψη 72 ανωτέρω δεν επιβλήθηκε στην υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος. Συναφώς, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι είχε οριστεί προθεσμία λήγουσα στις 7 Δεκεμβρίου 2021 δεν είναι πειστικός. Πράγματι, η εν λόγω μνημονευόμενη σε ηλεκτρονικό μήνυμα προθεσμία αποτέλεσε αντικείμενο άμεσης αμφισβήτησης από την υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος, στην οποία οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν αντιτάχθηκαν.

74 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι οι τροποποιήσεις των ΕΜΕ σχετικά με τις τιμές που δηλώνουν οι εγκαταστάσεις είναι εκ πρώτης όψεως ικανές να επηρεάσουν τον ορισμό του δείκτη αναφοράς προϊόντος, εφόσον οι εγκαταστάσεις υπάγονται στο ΣΕΔΕ. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο για τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν βιομάζα, δεδομένου ότι τέτοιες εκπομπές δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του αριθμού των προς παράδοση δικαιωμάτων. Ωστόσο, οι διάδικοι διαφωνούν ως προς τις συνέπειες που η Επιτροπή όφειλε να αντλήσει εν προκειμένω από τα στοιχεία που της διαβίβασε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος μεταξύ της 26ης Ιανουαρίου και της 4ης Φεβρουαρίου 2021. Η μεν προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να εκτιμήσει όλα τα κρίσιμα στοιχεία ανεξαρτήτως της ημερομηνίας διαβίβασής τους, η δε Επιτροπή είναι της γνώμης ότι, από τη στιγμή που είχε κινηθεί η διαδικασία έκδοσης του κανονισμού για τον καθορισμό των δεικτών αναφοράς προϊόντος, ήταν πολύ αργά για να της υποβληθούν τροποποιήσεις που θα μπορούσαν να θέσουν εν αμφιβόλω τα σχέδια δεικτών αναφοράς. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αν έπρεπε κατά τον χρόνο αυτό να ληφθούν υπόψη τέτοιες τροποποιήσεις, θα είχε καθυστερήσει σημαντικά η έκδοση των αναγκαίων για τη δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων πράξεων.

75 Δεν αμφισβητείται, ωστόσο, ότι στις 4 Φεβρουαρίου 2021, οπότε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος ενημέρωσε την Επιτροπή για τα προβλήματα σχετικά με τις διαφορές όσον αφορά τη στρογγυλοποίηση των δηλωθεισών τιμών και, κατά μείζονα λόγο, για το ότι οι εκπομπές της επίμαχης εγκατάστασης το 2018 δεν ήταν μηδενικές, αλλά ανέρχονταν σε 0,3727 t διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης (βλ. σκέψη 17 ανωτέρω), το σχέδιο κανονισμού για τη θέσπιση δεικτών αναφοράς προϊόντος είχε ήδη υποβληθεί στην επιτροπή κλιματικής αλλαγής. Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 1ης Φεβρουαρίου 2021 (βλ. σκέψη 16 ανωτέρω), η Επιτροπή είχε ενημερώσει την υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος ότι μπορούσαν ακόμη να ληφθούν υπόψη μόνον τροποποιήσεις που δεν επηρέαζαν τους δείκτες αναφοράς προϊόντος.

76 Βεβαίως, η Επιτροπή βασίμως υποστηρίζει ότι το άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87 προβλέπει ότι η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων προϋποθέτει τον προηγούμενο καθορισμό των δεικτών αναφοράς ανά τομέα δραστηριότητας και ότι, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων πρέπει να πραγματοποιείται πριν από τις 28 Φεβρουαρίου του εκάστοτε έτους. Πράγματι, το άρθρο 10α, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, προβλέποντας ότι σημείο αφετηρίας για τους εκ των προτέρων δείκτες αναφοράς είναι η μέση επίδοση του 10 % των εγκαταστάσεων του κλάδου το οποίο είχε την καλύτερη απόδοση, προϋποθέτει την κατάρτιση του καταλόγου με τις εγκαταστάσεις που εντάσσονται στο ΣΕΔΕ. Επομένως, η Επιτροπή έχει, κατ' αρχήν, τη δυνατότητα να λάβει τα μέτρα οργανώσεως της διοικητικής διαδικασίας που απαιτούνται για τη διασφάλιση της τήρησης των προθεσμιών του άρθρου 11, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας, τάσσοντας, μεταξύ άλλων, προθεσμίες στις εθνικές αρχές για την υποβολή του συνόλου των στοιχείων που είναι αναγκαία για την κατάρτιση του καταλόγου των εγκαταστάσεων που εντάσσονται στο ΣΕΔΕ, καθώς και της ενεργειακής τους απόδοσης. Όπως, όμως, διαπιστώθηκε στη σκέψη 73 ανωτέρω, από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή έταξε με σαφήνεια αποκλειστική προθεσμία στην υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος.

77 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή είχε την υποχρέωση να λάβει υπόψη τις πληροφορίες που της είχαν διαβιβαστεί.

78 Όπως, όμως, προκύπτει από το ηλεκτρονικό μήνυμα της Επιτροπής, της 1ης Φεβρουαρίου 2021, προς την υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος (βλ. σκέψη 16 ανωτέρω), εν προκειμένω η Επιτροπή αρνήθηκε επί της αρχής να λάβει υπόψη κάθε νέο στοιχείο που θα μπορούσε να επηρεάσει τον κατάλογο των εντασσόμενων στο ΣΕΔΕ εγκαταστάσεων και τον υπολογισμό των δεικτών αναφοράς. Η άρνηση αυτή επιβεβαιώθηκε με το από 16 Φεβρουαρίου 2021 ηλεκτρονικό μήνυμα της Επιτροπής (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω), με το οποίο η Επιτροπή επισήμανε στην υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος ότι δεν μπορούσε να λάβει υπόψη τα στοιχεία που της είχε κοινοποιήσει η υπηρεσία αυτή στις 4 Φεβρουαρίου 2021, τα οποία αφορούσαν, αφενός, την ένταξη δύο εγκαταστάσεων που είχαν μεν δηλώσει τιμές μη μηδενικές, πλην όμως μικρότερες από 0,5 t διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης, και, αφετέρου, την εξαίρεση της εγκατάστασης της προσφεύγουσας, ενώ αυτή είχε στρογγυλοποιήσει στο μηδέν (0 t) τις δηλώσεις της για τις εκπομπές του έτους 2018, μολονότι οι πραγματικές μη στρογγυλοποιημένες εκπομπές της ήταν περισσότερες από 0 t και λιγότερες από 0,5 t. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από τη μνημονευόμενη στην ανωτέρω σκέψη 77 νομολογία να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περίπτωσης.

79 Επιπλέον, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, παρατηρείται ότι το κριτήριο εξαίρεσης που μνημονεύεται στο από 19 Μαΐου 2020 έγγραφο παρατηρήσεων της Επιτροπής προς την υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω) αφορούσε τη χρήση βιομάζας κατά ποσοστό σχεδόν 100 %, ακόμη και κατά τη διάρκεια ενός μόνο έτους της περιόδου αναφοράς. Δεδομένου ότι το ως άνω κριτήριο είναι αυστηρότερο από εκείνο που τελικά επέλεξε η Επιτροπή, η εσφαλμένη αυτή πληροφόρηση στέρησε από την υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος τη δυνατότητα να γνωρίζει επακριβώς, στο πλαίσιο της διαδικασίας έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, την εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87.

80 Παρά ταύτα, από τις σκέψεις 51 έως 60 ανωτέρω απορρέει ότι η συνεκτίμηση των δεδομένων που προσκόμισε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος στις 4 Φεβρουαρίου 2021 δεν θα μπορούσε να επηρεάσει καθ' οιονδήποτε τρόπο την εξαίρεση της εγκατάστασης της προσφεύγουσας, καθώς, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 51 έως 60 ανωτέρω, οι εγκαταστάσεις με εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης λιγότερες από 0,5 t έπρεπε να θεωρηθούν ως εγκαταστάσεις οι οποίες χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα, κατά την έννοια του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87. Επιπλέον, από τις δηλώσεις των διαδίκων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι είχε επιτευχθεί η κατ' ανώτατο όριο μείωση της τιμής του δείκτη αναφοράς που προβλέπεται στο άρθρο 10α, παράγραφος 2, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω), οπότε είναι πιθανό ότι η ένταξη μιας εγκατάστασης αποδοτικότερης από τον μέσο όρο ή η εξαίρεση δύο εγκαταστάσεων που εντάχθηκαν εσφαλμένα στο ΣΕΔΕ θα είχε εν προκειμένω μηδενικό ή έστω ιδιαίτερα οριακό αποτέλεσμα, δεδομένου του μεγάλου αριθμού εγκαταστάσεων που εμπίπτουν σε αυτόν τον δείκτη αναφοράς.

81 Υπό τις συνθήκες αυτές, γίνεται δεκτό ότι η διαπιστωθείσα στη σκέψη 78 ανωτέρω παράβαση από την Επιτροπή της υποχρέωσής της να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περίπτωσης δεν ασκεί επιρροή επί της νομιμότητας της εξαίρεσης της επίμαχης εγκατάστασης από το ΣΕΔΕ. Παρατηρείται επίσης ότι, στο πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς, το Γενικό Δικαστήριο δεν έχει επιληφθεί του ζητήματος της ένταξης στο κοινοποιηθέν

από το Βασίλειο της Σουηδίας ΕΜΕ των δύο άλλων εγκαταστάσεων που μνημονεύονται στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 4ης Φεβρουαρίου 2021, οι οποίες δήλωσαν εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης λιγότερες από 0,5 t χωρίς να τις στρογγυλοποιήσουν.

82 Επομένως, παρά το σφάλμα στο οποίο υπέπεσε η Επιτροπή αρνούμενη επί της αρχής να λάβει υπόψη τις πληροφορίες που της διαβίβασε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος στις 4 Φεβρουαρίου 2021, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

*– Επί του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά προσβολή του δικαιώματος ακρόασης*

83 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμά της να ακουστεί διότι δεν της παρέσχε τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Εκτιμά ότι τούτο αντιβαίνει στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι, ελλείψει της προσβολής αυτής, θα μπορούσε να αποδείξει ότι η επίμαχη εγκατάσταση δεν χρησιμοποιούσε αποκλειστικά βιομάζα, αλλά ότι οι εκπομπές της διοξειδίου του άνθρακα ήταν εν μέρει ορυκτής προέλευσης. Υποστηρίζει ότι θα είχε μπορέσει ως εκ τούτου να διασφαλίσει καλύτερα την άμυνά της αν είχε γίνει σεβαστό το δικαίωμά της ακρόασης. Προβάλλει ότι θα είχε μπορέσει να επισημάνει στην Επιτροπή ότι είχε στρογγυλοποιήσει στο μηδέν τις εκπομπές της διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης, ενώ οι εκπομπές αυτές δεν ήταν μηδενικές και ότι είχε την πρόθεση να συνεχίσει να εκπέμπει διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά την περίοδο 2021-2025.

84 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση την επηρεάζει ιδιαιτέρως δυσμενώς. Κατά την άποψή της, αφενός, στερείται ετήσιο κέρδος άνω των 3 εκατομμυρίων ευρώ, εκτιμώμενο βάσει της δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής που έλαβε για το έτος 2020. Αφετέρου, η εξαίρεση της επίμαχης εγκατάστασης από το ΣΕΔΕ της στερεί την άδεια εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης και την εκθέτει σε ποινικές κυρώσεις.

85 Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, δεδομένου ότι το σημείο 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 είναι διατυπωμένο σε ενεστώτα χρόνο, το γεγονός ότι ενδέχεται να χρησιμοποίησε μόνο βιομάζα κατά την περίοδο αναφοράς (2014-2018) δεν πρέπει να επιδρά καθοριστικά στο κατά πόσον είχε την πρόθεση να εκπέμψει διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης τα επόμενα έτη. Εκτιμά ότι, εάν είχε τη δυνατότητα να προβάλει το επιχείρημα αυτό, θα είχε μπορέσει να αποδείξει το δικαίωμα της επίμαχης εγκατάστασης να παραμείνει στο ΣΕΔΕ.

86 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

87 Κατά το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα σε προηγούμενη ακρόαση πριν να ληφθεί ατομικό μέτρο εις βάρος του.

88 Από τη νομολογία προκύπτει ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, στο πλαίσιο οποιασδήποτε διαδικασίας που κινείται εναντίον ενός προσώπου και είναι ικανή να καταλήξει σε βλαπτική γι' αυτό πράξη, συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης η οποία πρέπει να διασφαλίζεται, ακόμη και ελλείψει οποιασδήποτε ρύθμισης σχετικά με τη διαδικασία. Το δικαίωμα ακρόασης εγγυάται σε όλους τη δυνατότητα να καθιστούν γνωστή, λυσιτελώς και ουσιαστικώς, την άποψή τους κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης που θα μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντά τους

(βλ. αποφάσεις της 9ης Ιουνίου 2005, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-287/02, EU:C:2005:368, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 22ας Νοεμβρίου 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, σκέψη 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

89 Εν προκειμένω, δεν υπήρξε προσβολή του δικαιώματος ακρόασης. Πράγματι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η διαδικασία του άρθρου 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 κινείται μόνον κατά του οικείου κράτους μέλους. Σκοπός της διαδικασίας αυτής είναι να διασφαλίσει η Επιτροπή ότι τα υποβαλλόμενα από το οικείο κράτος μέλος ΕΜΕ για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής είναι σύμφωνα προς τους κανόνες του άρθρου 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας.

90 Όσον αφορά την προαναφερθείσα διαδικασία, κατά το άρθρο 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/331 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2018, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87 (ΕΕ 2019, L 59, σ. 8), οι οικείοι φορείς εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων δεν έχουν κανένα ειδικό διαδικαστικό δικαίωμα. Σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπει ο εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός, οι οικείοι φορείς εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων πρέπει να ακούγονται στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας που αφορά την υποβολή στην Επιτροπή του καταλόγου των εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87 καθώς και των δωρεάν δικαιωμάτων που κατανέμονται σε κάθε εγκατάσταση. Συναφώς, το άρθρο 3 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού ορίζει ότι τα κράτη μέλη προβαίνουν στις κατάλληλες διοικητικές ρυθμίσεις για την εφαρμογή των κανόνων που προβλέπονται στον κανονισμό αυτό. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίστηκε ότι δεν είχε τη δυνατότητα να καταστήσει γνωστή την άποψή της ενώπιον της υπηρεσίας προστασίας περιβάλλοντος κατά τρόπο λυσιτελή και αποτελεσματικό (πρβλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2014, Arctic Paper Mochenwangen κατά Επιτροπής, T-634/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:828, σκέψη 105 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

91 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

– *Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης*

92 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, προκειμένου να εκπληρωθεί η κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωση αιτιολόγησης, η προσβαλλόμενη απόφαση έπρεπε, αφενός, να εκθέσει τους λόγους που δικαιολογούν τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή ερμήνευσε τα κριτήρια εφαρμογής της σχετικής με τη βιομάζα εξαίρεσης και, αφετέρου, να αναφέρει ρητώς, πρώτον, γιατί η εκπομπή διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης από την προσφεύγουσα δεν ασκούσε επιρροή, δεύτερον, γιατί εγκαταστάσεις με παρόμοια επίπεδα εκπομπών έτυχαν διαφορετικής αντιμετώπισης, τρίτον, γιατί η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις πληροφορίες που της κοινοποίησε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος σχετικά με την ύπαρξη εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης, τέταρτον, γιατί η προσφεύγουσα δεν έτυχε ακροάσεως παρά τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή και, πέμπτον, γιατί η Επιτροπή έλαβε υπόψη μόνον τις παρελθούσες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης από την οικεία εγκατάσταση και όχι τις τρέχουσες ή μελλοντικές εκπομπές της προκειμένου να καθορίσει αν η σχετική με τη βιομάζα εξαίρεση είχε εφαρμογή στην περίπτωσή της.

93 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

94 Η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, προκειμένου να προασπίσουν τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ. απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, Πολωνία κατά Επιτροπής, T-183/07, EU:T:2009:350, σκέψη 136 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

95 Η απαίτηση αιτιολόγησης πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, ιδίως δε το περιεχόμενο της πράξης, τη φύση των παρατιθέμενων στοιχείων της αιτιολογίας και το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως για παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία αφορά άμεσα και ατομικά η πράξη. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία πράξης πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (βλ. απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, Πολωνία κατά Επιτροπής, T-183/07, EU:T:2009:350, σκέψη 137 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

96 Πρέπει επίσης να γίνει δεκτό ότι η τήρηση της κατ’ άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωσης αιτιολόγησης, όταν πρόκειται για απόφαση αφορώσα τα ΕΜΕ για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, είναι κατά μείζονα λόγο κεφαλαιώδους σημασίας, δεδομένου ότι η εκ μέρους της Επιτροπής άσκηση της εξουσίας ελέγχου εν προκειμένω, με βάση τη διάταξη αυτή, συνεπάγεται σύνθετες εκτιμήσεις οικονομικού και οικολογικού χαρακτήρα, ενώ ο έλεγχος από τον δικαστή της Ένωσης της νομιμότητας και της βασιμότητας των εκτιμήσεων αυτών είναι περιορισμένος (βλ., κατ’ αναλογίαν, απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, Πολωνία κατά Επιτροπής, T-183/07, EU:T:2009:350, σκέψη 138 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

97 Εν προκειμένω, από την αιτιολογία που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 11 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. σκέψη 20 ανωτέρω) προκύπτει χωρίς αμφισημία η συλλογιστική που ακολουθήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση. Συγκεκριμένα, από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι η επίμαχη εγκατάσταση έπρεπε να εξαιρεθεί από το ΣΕΔΕ κατ’ εφαρμογήν του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87, επειδή είχε χρησιμοποιήσει αποκλειστικά βιομάζα.

98 Επομένως, δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά επαρκούν ώστε να παρασχεθεί η δυνατότητα στη μεν προσφεύγουσα να ασκήσει λυσιτελώς την προσφυγή της, στο δε Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, να παράσχει ειδική αιτιολογία επί των ζητημάτων που μνημονεύονται στη σκέψη 92 ανωτέρω.

99 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός στο σύνολό του.

### *Επί του βασίμου της προσβαλλόμενης απόφασης*

100 Πρέπει κατ’ αρχάς να εξεταστεί ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα, ο οποίος αφορά τη νομιμότητα της ερμηνείας των κριτηρίων που δέχθηκε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με την εξαίρεση από το ΣΕΔΕ. Συγκεκριμένα, προς στήριξη του λόγου αυτού, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τις ουσιώδεις διατάξεις

της οδηγίας 2003/87, στο μέτρο που έκρινε ότι όλες οι εγκαταστάσεις που δήλωσαν μηδενικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που στρογγυλοποίησαν στο μηδέν τις πραγματικές εκπομπές τους, πρέπει να εξαιρεθούν από το ΣΕΔΕ.

*Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση της οδηγίας 2003/87*

101 Ο υπό εξέταση λόγος διαρθρώνεται σε δύο σκέλη. Προς στήριξη του πρώτου σκέλους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς έλαβε υπόψη την περίοδο αναφοράς που ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 14, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331 προκειμένου να διαπιστώσει αν η επίμαχη εγκατάσταση μπορούσε να ενταχθεί στο ΣΕΔΕ. Προς στήριξη του δεύτερου σκέλους, υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία της οδηγίας 2003/87, και ιδίως του σημείου 1 του παραρτήματός της Ι, ενέχει πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο.

*– Επί του πρώτου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά εσφαλμένη συνεκτίμηση παλαιών τιμών*

102 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από το άρθρο 11 της οδηγίας 2003/87 προκύπτει ότι η περίοδος αναφοράς που ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 14, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331, ήτοι η περίοδος από το 2014 έως το 2018, είναι κρίσιμη μόνο για τον προσδιορισμό του αριθμού των δικαιωμάτων που μπορούν να κατανεμηθούν δωρεάν. Αντιθέτως, δεν υφίσταται καμία σύνδεση μεταξύ αυτής της περιόδου αναφοράς και της εξαίρεσης που προβλέπεται στο σημείο 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας σχετικά με τη μη ένταξη στο ΣΕΔΕ των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα. Η προσφεύγουσα εκτιμά, ως εκ τούτου, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο συνάγοντας ότι η επίμαχη εγκατάσταση δεν έπρεπε να ενταχθεί στο ΣΕΔΕ διότι δεν είχε δηλώσει εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά την περίοδο αναφοράς.

103 Κατά την προσφεύγουσα, το ζήτημα αν μια εγκατάσταση εντάσσεται στο ΣΕΔΕ θα πρέπει, αντιθέτως, να εξαρτάται όχι από το ιστορικό των εκπομπών, δύο και πλέον έτη πριν, αλλά από τις πραγματικές εκπομπές κατά τον χρόνο θέσπισης των ΕΜΕ και από την πρόθεση της επιχείρησης να εκλύσει τέτοιες εκπομπές στο μέλλον. Σε αντίθετη περίπτωση, μια επιχείρηση που προτίθεται να εκπέμψει διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης δεν θα έχει τη δυνατότητα να λάβει την αναγκαία άδεια.

104 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

105 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87, ο κατάλογος των εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την εν λόγω οδηγία για την πενταετή περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2021 υποβάλλεται έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2019 και οι κατάλογοι για κάθε επόμενη περίοδο πέντε ετών υποβάλλονται στη συνέχεια ανά πενταετία. Κάθε κατάλογος περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τη δραστηριότητα παραγωγής, τη μεταφορά θερμότητας και αερίων, την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και εκπομπών σε επίπεδο επιμέρους εγκατάστασης κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη που προηγούνται της υποβολής. Οι δωρεάν κατανομές δίδονται σε εγκαταστάσεις μόνο στις περιπτώσεις που παρέχονται αυτές οι πληροφορίες.

106 Το άρθρο 2, σημείο 14, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331 ορίζει την «περίοδο αναφοράς» ως «τα πέντε ημερολογιακά έτη που προηγούνται της προθεσμίας υποβολής στοιχείων στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ».

107 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87 ορίζει τα εξής:

«Κάθε κράτος μέλος δημοσιεύει και υποβάλλει στην Επιτροπή […] κατάσταση με τις εγκαταστάσεις που καλύπτονται από την […] οδηγία [2003/87] στην επικράτειά του και οιαδήποτε δωρεάν κατανομή σε κάθε εγκατάσταση […].»

108 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 αναφέρεται στην «κατάσταση με τις εγκαταστάσεις που καλύπτονται από την [εν λόγω] οδηγία». Αντιθέτως, η ερμηνεία της προσφεύγουσας σύμφωνα με την οποία πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός, της περιόδου αναφοράς, κατά την οποία τα ιστορικά δεδομένα κάθε εγκατάστασης πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό του αριθμού των δικαιωμάτων που μπορούν να της κατανεμηθούν δωρεάν, και, αφετέρου, της περιόδου που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εξαίρεση των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας.

109 Συγκεκριμένα, η έννοια των «εγκαταστάσεων που καλύπτονται» από την οδηγία 2003/87 δεν μπορεί να ερμηνευθεί ανεξάρτητα από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, το οποίο παραπέμπει στις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημά της Ι, του οποίου το σημείο 1 προβλέπει την εξαίρεση των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα. Επομένως, από την οικονομία των διατάξεων αυτών, θεωρούμενων από κοινού, προκύπτει ότι, για να είναι επιλέξιμες για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων, οι εγκαταστάσεις πρέπει να περιλαμβάνονται στον κατάλογο των ΕΜΕ, πράγμα που προϋποθέτει ότι πληρούν ένα από τα κριτήρια υπαγωγής στο ΣΕΔΕ που προβλέπεται στο εν λόγω παράρτημα.

110 Συνεπώς, η προτεινόμενη από την προσφεύγουσα διάκριση, ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι μελλοντικές προθέσεις του φορέα εκμετάλλευσης ως κριτήριο για να συμπεριληφθεί ο φορέας αυτός στον κατάλογο των ΕΜΕ και, ως εκ τούτου, να επωφεληθεί της δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων, είναι αντίθετη προς τις σαφείς διατάξεις της οδηγίας 2003/87.

111 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως.

*– Επί του δεύτερου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο*

112 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι σκοπός της τροποποίησης του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 με την οδηγία 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με στόχο τη βελτίωση και την επέκταση του ΣΕΔΕ (ΕΕ 2009, L 140, σ. 63), είναι να καταστήσει ηπιότερους τους περιορισμούς για τους φορείς εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν βιομάζα, απαλλάσσοντάς τους από την υποχρέωση υποβολής των προβλεπόμενων εκθέσεων για την απόκτηση των δικαιωμάτων που είναι αναγκαία για την κάλυψη των συνδεόμενων με τη διαδικασία παραγωγής τους εκπομπών. Κατά την άποψή της, η εξαίρεση αυτή είναι ήσσονος σημασίας σε σχέση με τις λοιπές τροποποιήσεις που επέφερε η τελευταία αυτή οδηγία.

113 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως, καίριο στοιχείο των τροποποιήσεων που επέφερε στο ΣΕΔΕ η οδηγία 2009/29 ήταν ο καθορισμός δεικτών αναφοράς προϊόντος για τον υπολογισμό της δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής. Παρατηρεί ότι το άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87, το οποίο προστέθηκε με την οδηγία 2009/29, καθορίζει τα κατανεμητέα δικαιώματα σε συνάρτηση με τις εκπομπές που πραγματοποιούνται από το 10 % των εγκαταστάσεων το οποίο είχε τις καλύτερες περιβαλλοντικές επιδόσεις και με τις ποσότητες που παράγει κάθε εγκατάσταση, ανεξαρτήτως των πραγματικών εκπομπών της. Κατά την προσφεύγουσα, σκοπός της νέας αυτής διάταξης είναι, επομένως, η παροχή κινήτρου σε κάθε φορέα εκμετάλλευσης να μειώσει τη σχέση μεταξύ των εκπομπών του και της παραγωγής του, μία δε από τις μεθόδους που μνημονεύονται ρητώς προς τούτο είναι η ενθάρρυνση της χρήσης ανανεώσιμης βιομάζας, αντί καυσίμων ορυκτής προέλευσης. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι οι εισαχθείσες τροποποιήσεις αποσκοπούσαν ρητώς στη μη παροχή κινήτρων στους φορείς εκμετάλλευσης για αύξηση των εκπομπών τους (άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87 και αιτιολογική σκέψη 23 της οδηγίας 2009/29).

114 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η συνεκτίμηση της οικολογικής αποτελεσματικότητας της βιομάζας προκύπτει από τον καθορισμό μηδενικού συντελεστή για τις εκπομπές από βιομάζα και από το γεγονός ότι ο υπολογισμός των εκπομπών που εκλύονται από το 10 % των εγκαταστάσεων το οποίο είχε την καλύτερη απόδοση λαμβάνει υπόψη μόνον τις εκπομπές καυσίμων ορυκτής προέλευσης. Εντούτοις, θα ήταν παράλογο, στο πλαίσιο της λογικής αυτής, να μην μπορεί να ληφθεί υπόψη η εκμηδένιση των εκπομπών που θα προέκυπτε σε περίπτωση που οι επιχειρηματίες θα επιτύγχαναν να αντικαταστήσουν πλήρως τα καύσιμα ορυκτής προέλευσης με βιομάζα. Σε μια τέτοια περίπτωση, οι φορείς εκμετάλλευσης θα είχαν κίνητρο να μη χρησιμοποιούν αποκλειστικά τη βιομάζα ώστε να εξακολουθήσουν να λαμβάνουν δωρεάν δικαιώματα εκπομπής. Κατά την προσφεύγουσα, η ερμηνεία της σχετικής με τη βιομάζα εξαίρεσης στην οποία προέβη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι καταλήγει στο παράδοξο αποτέλεσμα να εξαιρείται από τον δείκτη αναφοράς προϊόντος η επίμαχη εγκατάσταση, δηλαδή μία από τις εγκαταστάσεις με τις καλύτερες περιβαλλοντικές επιδόσεις, είναι ευθέως αντίθετη προς το γράμμα και την οικονομία του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87.

115 Τρίτον, συνεπεία των προεκτεθέντων, η προσφεύγουσα είναι της γνώμης ότι η ερμηνεία που δόθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση στο σημείο 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 είναι αντίθετη προς το άρθρο 10α της ίδιας οδηγίας, το οποίο ωστόσο θα πρέπει να υπερισχύσει του εν λόγω σημείου.

116 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

117 Πρώτον, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, η τροποποίηση που επήλθε στο σημείο 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87, προκειμένου να εξαιρεθούν οι εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα, δεν έχει παρεπόμενο χαρακτήρα, δεδομένου ότι καθορίζει το πεδίο εφαρμογής του ΣΕΔΕ. Συγκεκριμένα, το άρθρο 2 της ίδιας οδηγίας ορίζει τις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο ΣΕΔΕ παραπέμποντας στο εν λόγω παράρτημα και, επομένως, στην οικεία διάταξη. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να στηρίξει το επιχείρημά της ότι η διάταξη αυτή αποσκοπεί αποκλειστικά στην άμβλυνση των διοικητικών επιβαρύνσεων που συνεπάγεται το ΣΕΔΕ για τις εμπίπτουσες σε αυτό εγκαταστάσεις. Επομένως, η οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας όπως προκύπτει με την εξαίρεση των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα δεν έχει

δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το άρθρο 10α της ίδιας οδηγίας. Πράγματι, οι εκ των προτέρων δείκτες αναφοράς που καθορίζονται στο άρθρο αυτό έχουν εφαρμογή μόνο στις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο ΣΕΔΕ.

118 Δεύτερον, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η εξαίρεση των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα δεν επιτρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι οικολογικές επιδόσεις των εγκαταστάσεων αυτών για τον υπολογισμό των δεικτών αναφοράς. Ωστόσο, σε αντιστάθμισμα της εξαίρεσης, οι οικείες εγκαταστάσεις δεν υποχρεούνται να παραδίδουν δικαιώματα σε αριθμό ίσο προς τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που παράγουν, πρόβλεψη η οποία υπήρχε ήδη στην αρχική διατύπωση του παραρτήματος IV της οδηγίας 2003/87. Στο πλαίσιο αυτό, δεν επιτρέπεται μεν να λαμβάνονται υπόψη οι οικολογικές επιδόσεις των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα, πλην όμως καθίσταται εφικτή η αποτροπή των απρόσμενων συνεπειών που θα συνεπαγόταν η δυνατότητα μιας εγκατάστασης που θεωρείται ότι δεν εκπέμπει διοξείδιο του άνθρακα να έχει στη διάθεσή της δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής. Η απουσία αντίκτυπου επί των τιμών των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα δεν σημαίνει, ωστόσο, ότι το σημείο 1 του παραρτήματος Ι της εν λόγω οδηγίας μπορεί να ερμηνευθεί ανεξάρτητα από το άρθρο 11 της ίδιας οδηγίας. Όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η υπαγωγή στο ΣΕΔΕ μιας εγκατάστασης που χρησιμοποιεί βιομάζα συνδέεται με το γεγονός ότι εξέπεμψε διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά την περίοδο αναφοράς.

119 Τρίτον, η ερμηνεία του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 σύμφωνα με την οποία πρέπει να εξαιρούνται οι εγκαταστάσεις των οποίων οι εκπομπές ήταν μηδενικές κατά την περίοδο αναφοράς δεν αντιβαίνει επίσης στο άρθρο 10α της εν λόγω οδηγίας. Πράγματι, η διάταξη αυτή δεν επιβάλλει να λαμβάνονται υπόψη οι οικολογικές επιδόσεις που πραγματοποιούνται από εγκαταστάσεις μη υπαγόμενες στο ΣΕΔΕ, αλλά προβλέπει, αντιθέτως, ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι εκπομπές των εγκαταστάσεων που καλύπτονται από εκ των προτέρων δείκτη αναφοράς. Ωστόσο, λόγω της εξαίρεσης των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι εγκαταστάσεις αυτές καλύπτονται από έναν τέτοιο δείκτη αναφοράς.

120 Τέταρτον, δεν αμφισβητείται ότι οι μη υπαγόμενες στο ΣΕΔΕ εγκαταστάσεις δεν είναι επιλέξιμες για δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων. Επομένως, εξαιτίας της εξαίρεσης της επίμαχης εγκατάστασης από το ΣΕΔΕ, η προσφεύγουσα δεν βρίσκεται σε κατάσταση παρόμοια με εκείνη άλλων επιχειρήσεων των οποίων οι εγκαταστάσεις υπάγονται στο ΣΕΔΕ για τους σκοπούς των εν λόγω κατανομών και υποχρεούνται να παραδίδουν αριθμό δικαιωμάτων ίσο προς τις εκπομπές τους. Για τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα δεν διατρέχει επίσης τον κίνδυνο να της επιβληθούν οι κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 16 της οδηγίας 2003/87 για παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχουν οι περιλαμβανόμενες στο ΣΕΔΕ εγκαταστάσεις. Επομένως, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί πλέον να επωφεληθεί της δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων συνεπεία της ερμηνείας στην οποία προβαίνει η προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά το σημείο 1 του παραρτήματος Ι της εν λόγω οδηγίας δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

121 Πέμπτον, από καμία διάταξη της οδηγίας 2003/87 δεν προκύπτει ότι η ένταξη μιας εγκατάστασης στο ΣΕΔΕ πρέπει να είναι απολύτως ουδέτερη όσον αφορά την ανταγωνιστική κατάσταση της εγκατάστασης αυτής σε σχέση με εκείνες που δεν υπάγονται στο ΣΕΔΕ ή εξαιρούνται από αυτό. Συνεπώς, οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα δεν είναι ικανές να αποδείξουν τον παράνομο χαρακτήρα της ερμηνείας του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της εν λόγω οδηγίας στην οποία προέβη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση.

122 Έκτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι η ερμηνεία που δίδεται με την προσβαλλόμενη απόφαση στο σημείο 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να παύσουν οι εξαιρούμενες εγκαταστάσεις να χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα δεν αποδεικνύει τον παράνομο χαρακτήρα της ερμηνείας αυτής. Πράγματι, ο συνολικός σκοπός της μείωσης των εκπομπών τον οποίο επιδιώκει το ΣΕΔΕ δεν μπορεί να καταστήσει ανίσχυρη την εξαίρεση των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα, επειδή είναι πιθανό ορισμένοι φορείς εκμετάλλευσης να καταλήξουν ελευθέρως σε λιγότερο αποτελεσματικές από οικολογική άποψη επιλογές. Πράγματι, τέτοια ενδεχόμενα είναι συμφυή με την επιβολή κατώτατων ορίων τα οποία δεν μπορούν να αποτραπούν οσάκις το πεδίο εφαρμογής ενός μέτρου όπως το ΣΕΔΕ είναι οριοθετημένο. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι η εξαίρεση των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα από τους μηχανισμούς δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων είναι αντίθετη προς τους σκοπούς της οδηγίας και παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

123 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τον παράνομο χαρακτήρα της ερμηνείας του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 την οποία δέχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση. Επομένως, το δεύτερο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, ο λόγος αυτός στο σύνολό του πρέπει να απορριφθούν.

*Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτίμησης*

124 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η κρίση της Επιτροπής ότι η επίμαχη εγκατάσταση χρησιμοποιούσε αποκλειστικά βιομάζα ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτίμησης. Συναφώς, υποστηρίζει ότι η επίμαχη εγκατάσταση εξέπεμψε διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά την περίοδο αναφοράς, το 2018, καθώς και το 2019 και το 2020, και ότι οι δηλωθείσες μηδενικές τιμές σε τόνους προέκυπταν από στρογγυλοποίηση. Αρνούμενη να λάβει υπόψη τις πληροφορίες αυτές που της είχε κοινοποιήσει η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή όχι μόνο επεφύλαξε διαφορετική μεταχείριση σε παρόμοιες εγκαταστάσεις, καθόσον δεν αντιτάχθηκε στην ένταξη στο σουηδικό ΕΜΕ εγκαταστάσεων που είχαν εκπέμψει ισοδύναμες πραγματικές ποσότητες διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης, αλλά περαιτέρω αρνήθηκε εσφαλμένως να λάβει υπόψη κρίσιμες πληροφορίες. Επομένως, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κρίνοντας ότι η επίμαχη εγκατάσταση χρησιμοποιούσε αποκλειστικά βιομάζα κατά την έννοια του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87.

125 Επιπλέον, η πρακτική που ακολούθησε η Επιτροπή χαρακτηρίζεται από ασυνέπεια. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή φαίνεται να στηρίζει πλέον την ερμηνεία της εξαίρεσης που αφορά την αποκλειστική χρήση βιομάζας στη δήλωση της εγκατάστασης περί μηδενικών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης καθ' όλη την πενταετή περίοδο αναφοράς, ενώ η δήλωση θετικών τιμών για ένα μόνον έτος της εν λόγω περιόδου αρκεί για να μην εξαιρεθεί η εγκατάσταση από το ΣΕΔΕ. Ωστόσο, η Επιτροπή, με το από 19 Μαΐου 2020 έγγραφο παρατηρήσεων, υποστήριξε διαφορετική άποψη, δηλαδή ότι απλώς και μόνον η δήλωση σχεδόν μηδενικών εκπομπών από μια εγκατάσταση κατά τη διάρκεια ενός μόνον έτους της περιόδου αναφοράς αρκεί για να δικαιολογήσει την εξαίρεσή της. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι με βάση τα κριτήρια αυτά, τα οποία αμφισβητεί, θα έπρεπε να είχε εξαιρεθεί και για την τρίτη περίοδο εμπορίας, από το 2013 έως το 2020.

126 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι βρίσκεται σε μια παράδοξη κατάσταση εξαιτίας της προσβαλλόμενης απόφασης καθώς, προκειμένου να μπορεί να επωφεληθεί στο μέλλον από τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων, θα έπρεπε να είχε ήδη αυξήσει τις εκπομπές της διοξειδίου

του άνθρακα ορυκτής προέλευσης σε τιμή μεγαλύτερη του ενός τόνου ανά έτος. Θα ήταν, εξάλλου, διατεθειμένη να τις αυξήσει σε τιμή άνω των πέντε τόνων ανά έτος εάν επρόκειτο να λάβει χώρα νομοθετική τροποποίηση επεκτείνουσα το πεδίο εφαρμογής της εξαίρεσης λόγω αποκλειστικής χρήσης βιομάζας στις εγκαταστάσεις που εκπέμπουν λιγότερο από πέντε τόνους διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης ετησίως.

127 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, καθόσον δεν έχουν πανομοιότυπη διατύπωση, τα σημεία 1 και 3 του παραρτήματος I της οδηγίας 2003/87 (βλ. σκέψη 40 ανωτέρω) δεν μπορούν να αφορούν τις ίδιες εγκαταστάσεις. Δεν θα ήταν, επομένως, εύλογο να εξομοιώνονται πάντοτε οι εγκαταστάσεις με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης με εκείνες που χρησιμοποιούν καύσιμα ορυκτής προέλευσης αποκλειστικά κατά τα στάδια έναρξης και παύσης λειτουργίας της μονάδας. Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, δεν ισχύει ότι οι χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης δεν έχουν σημασία για την εφαρμογή της εξαίρεσης που προβλέπεται στο σημείο 1 του εν λόγω παραρτήματος.

128 Τέλος, η προσφεύγουσα παραπέμπει στην επιχειρηματολογία της με την οποία επιδιώκει να αποδείξει ότι ο χρόνος κατά τον οποίο η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος διαβίβασε στην Επιτροπή τις πληροφορίες που μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη διατήρηση της επίμαχης εγκατάστασης στο ΣΕΔΕ δεν λειτουργούσε απαγορευτικά για τη συνεκτίμησή τους (βλ. σκέψεις 66 και 67 ανωτέρω).

129 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

130 Κατά τη νομολογία, εντός ενός περίπλοκου τεχνικού πλαισίου με εξελικτικό χαρακτήρα όπως είναι αυτό της υπό κρίση υπόθεσης, τα αρμόδια όργανα της Ένωσης έχουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά ιδίως την αξιολόγηση πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσης άκρως περίπλοκων προκειμένου να καθορίσουν τη φύση και την έκταση των μέτρων που υιοθετούν, ενώ ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης περιορίζεται στην εξέταση του ζητήματος αν η άσκηση της εξουσίας αυτής μαρτυρεί πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ή αν τα όργανα αυτά υπερέβησαν προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσης την εκτίμηση των οργάνων της Ένωσης στα οποία η Συνθήκη ΛΕΕ έχει αναθέσει την αποστολή αυτή (πρβλ. αποφάσεις της 21ης Ιουλίου 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, σκέψη 60, και της 21ης Ιουνίου 2018, Πολωνία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-5/16, EU:C:2018:483, σκέψη 150 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

131 Διευκρινίζεται, επίσης, ότι η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως των οργάνων της Ένωσης, η οποία συνεπάγεται περιορισμένο δικαστικό έλεγχο της άσκησής της, δεν αφορά μόνο τη φύση και την έκταση των προς θέσπιση διατάξεων, αλλά καλύπτει επίσης, ως ένα βαθμό, τη διαπίστωση των βασικών στοιχείων. Παρά ταύτα, ο δικαστικός έλεγχος, έστω και περιορισμένης έκτασης, επιβάλλει όπως τα όργανα της Ένωσης που εξέδωσαν την επίμαχη πράξη είναι σε θέση να αποδείξουν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης ότι η πράξη εκδόθηκε κατόπιν πραγματικής άσκησης της εξουσίας τους εκτιμήσεως, η οποία προϋποθέτει ότι ελήφθησαν υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία και όλες οι σχετικές περιστάσεις της κατάστασης στη ρύθμιση της οποίας σκοπεί η πράξη αυτή [απόφαση της 8ης Ιουλίου 2010, Afton Chemical, C-343/09, EU:C:2010:419, σκέψεις 33 και 34· βλ., επίσης, απόφαση της 30ής Απριλίου 2015, Polynt και Sitre κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), T-134/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:254, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

132 Επομένως, εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που επικαλείται ο προσφεύγων, να ελέγχει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, καθώς και αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση σύνθετης κατάστασης και αν είναι ικανά να θεμελιώσουν τα εξ αυτών αντλούμενα συμπεράσματα (απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2008, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-405/07 P, EU:C:2008:613, σκέψη 55· βλ., επίσης, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Γαλλία κατά Επιτροπής, T-257/07, EU:T:2011:444, σκέψη 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

133 Κατά την Επιτροπή, η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος δήλωσε στον κατάλογο των εγκαταστάσεων που καλύπτονται από το ΕΜΕ ότι η προσφεύγουσα είχε μηδενικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης καθ' όλα τα έτη της περιόδου αναφοράς. Η ίδια η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στρογγυλοποίησε στο μηδέν τις δηλώσεις εκπομπών κατά τη διάρκεια καθενός από τα έτη της περιόδου αναφοράς, προκειμένου να συμμορφωθεί προς τους κανόνες στρογγυλοποίησης. Από τα στοιχεία της δικογραφίας που υποβλήθηκαν στο Γενικό Δικαστήριο δεν αποδεικνύεται με βεβαιότητα αν τα δεδομένα που περιέχονται στο από 4 Φεβρουαρίου 2021 ηλεκτρονικό μήνυμα της υπηρεσίας προστασίας περιβάλλοντος προς την Επιτροπή (βλ. σκέψη 17 ανωτέρω), σύμφωνα με τα οποία η προσφεύγουσα είχε δηλώσει ποσότητα εκπομπών 0,3727 t διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης για το έτος 2018, είχαν διαβιβαστεί στην Επιτροπή πριν από την ημερομηνία αποστολής του εν λόγω ηλεκτρονικού μηνύματος. Συναφώς, από τα σχετικά με την προσφεύγουσα έγγραφα που κατατέθηκαν από τους διαδίκους κατόπιν του μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας που έλαβε το Γενικό Δικαστήριο δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της τις πληροφορίες αυτές πριν από την προαναφερθείσα ημερομηνία.

134 Παρά ταύτα, ακόμη και αν συνέβη κάτι τέτοιο, η συνεκτίμηση εκπομπών λιγότερων από 0,5 t διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης θα συνιστούσε, εν πάση περιπτώσει, παράβαση των κανόνων στρογγυλοποίησης, οι οποίοι, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 60 και 61 ανωτέρω, έχουν γενικό και επιτακτικό χαρακτήρα. Η ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων λειτουργίας του ΣΕΔΕ αποσκοπεί στην αποτροπή στρέβλωσης στην αγορά των δικαιωμάτων εκπομπής, όπερ είναι απαραίτητο για την επίτευξη, εμμέσως, του στόχου της προστασίας του περιβάλλοντος που επιδιώκει η αγορά αυτή (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Campos Sánchez-Bordona στην υπόθεση ArcelorMittal Rodange και Schifflange, C-321/15, EU:C:2016:516, σημείο 78).

135 Εξ αυτού συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι η επίμαχη εγκατάσταση χρησιμοποιούσε αποκλειστικά βιομάζα και ότι, ως εκ τούτου, η εξαίρεση που προβλέπεται στο σημείο 1 του παραρτήματος I της οδηγίας 2003/87 έπρεπε να εφαρμοστεί στην εν λόγω εγκατάσταση.

136 Επιπλέον, επισημαίνεται, πρώτον, ότι η προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, η οποία απορρέει, κατά την προσφεύγουσα, από τη διαφορετική μεταχείριση εγκαταστάσεων που βρίσκονταν σε παρόμοιες καταστάσεις, δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά την εφαρμογή των κανόνων λειτουργίας του ΣΕΔΕ στην επίμαχη εγκατάσταση. Κατά τα λοιπά, το ζήτημα αυτό θα εξεταστεί κατωτέρω, στο πλαίσιο της εξέτασης του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή.

137 Δεύτερον, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένο, το γεγονός ότι η επίμαχη εγκατάσταση θα έπρεπε, σύμφωνα με το κριτήριο εξαίρεσης που δέχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, να είχε ήδη εξαιρεθεί κατά την προηγούμενη περίοδο δεν ασκεί καμία επιρροή στη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία αφορά αποκλειστικά την περίοδο κατανομής δικαιωμάτων από το 2021 έως το 2025.

138 Τρίτον, τόσο από το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2018/410, όσο και από το άρθρο 2, σημείο 14, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2019/331 προκύπτει ότι η πενταετής περίοδος αναφοράς που έπρεπε να ληφθεί υπόψη στην προσβαλλόμενη απόφαση για την αξιολόγηση των εκπομπών αφορούσε το χρονικό διάστημα από το 2014 έως το 2018. Επομένως, η πρόθεση της προσφεύγουσας να πραγματοποιήσει εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά την περίοδο 2021-2025 δεν ασκεί επιρροή επί της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης.

139 Τέταρτον, όπως εξάλλου συνομολόγησαν οι διάδικοι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, σκοπός του ΣΕΔΕ δεν είναι η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής, αλλά η ενθάρρυνση των εγκαταστάσεων να μειώσουν τις εκπομπές τους αερίων θερμοκηπίου και, ειδικότερα, η ενθάρρυνση της χρήσης βιομάζας αντί καυσίμων ορυκτής προέλευσης. Επομένως, δεν μπορεί βασίμως να υποστηριχθεί ότι η εξαίρεση εγκατάστασης από το ΣΕΔΕ ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν η εξαίρεση οφείλεται στην αποκλειστική χρήση βιομάζας.

140 Τέλος, πέμπτον, στο μέτρο που η προσφεύγουσα, προς στήριξη του πρώτου προβαλλόμενου λόγου ακυρώσεως, επαναλαμβάνει τους ισχυρισμούς σχετικά με τη στρογγυλοποίηση της δήλωσης των εκπομπών της διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης για το έτος 2018, καθώς και τη μη συνεκτίμηση από την Επιτροπή των δεδομένων που της διαβίβασε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος στις 26 Ιανουαρίου και στις 4 Φεβρουαρίου 2021, ισχυρισμούς οι οποίοι έχουν ήδη εξεταστεί με την παρούσα απόφαση, αρκεί η παραπομπή στις σκέψεις 51 έως 60 και 69 έως 82 ανωτέρω.

141 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

*Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης*

142 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, παραβίασε διττώς την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

143 Αφενός, όπως επισήμανε η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος στην Επιτροπή με το από 4 Φεβρουαρίου 2021 ηλεκτρονικό μήνυμά της, εγκαταστάσεις με παρόμοια επίπεδα εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης έτυχαν διαφορετικής μεταχείρισης όσον αφορά την ένταξή τους στο ΣΕΔΕ, αποκλειστικώς διότι ορισμένες από τις εγκαταστάσεις αυτές στρογγυλοποίησαν τις δηλώσεις τους, ενώ άλλες δεν προέβησαν σε τέτοια στρογγυλοποίηση. Η προσφεύγουσα παρατηρεί επίσης ότι τουλάχιστον μία από τις εγκαταστάσεις των οποίων η ένταξη στο ΣΕΔΕ δεν αμφισβητήθηκε από την Επιτροπή εξέπεμψε λιγότερο διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης απ' ό,τι η επίμαχη εγκατάσταση. Η τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης συνεπάγεται ότι η Επιτροπή, η οποία είχε ενημερωθεί για την κατάσταση πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, έπρεπε να αποφύγει να αντιμετωπίσει με διαφορετικό τρόπο παρόμοιες καταστάσεις. Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, μια

απλή διαφορά στις δηλώσεις οφειλόμενη στο ότι μερικές εγκαταστάσεις προέβησαν σε στρογγυλοποίηση ενώ άλλες όχι δεν ασκεί επιρροή και δεν δικαιολογεί τη διαφορετική μεταχείριση των δύο αυτών κατηγοριών εκμεταλλεύσεων.

144 Αφετέρου, η παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης στην οποία υπέπεσε εν προκειμένω η Επιτροπή προκαλεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και ανταμείβει αδικαιολόγητα τους παραγωγούς που χρησιμοποιούν καύσιμα ορυκτής προέλευσης, οι οποίοι, αντιθέτως προς την προσφεύγουσα, έχουν πρόσβαση στο ΣΕΔΕ και μπορούν, ως εκ τούτου, να πραγματοποιούν κέρδη μεταπωλώντας δωρεάν τα μη χρησιμοποιηθέντα δικαιώματά τους. Η προσφεύγουσα εκτιμά, επομένως, ότι η εξαίρεσή της από το ΣΕΔΕ συνεπάγεται αδικαιολόγητη μεταχείριση, υπό το πρίσμα των περιβαλλοντικών στόχων που επιδιώκει το ΣΕΔΕ, μεταξύ παραγωγών που καλύπτονται από τον ίδιο δείκτη αναφοράς προϊόντος.

145 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

146 Η γενική αρχή της ισότητας, η οποία περιλαμβάνεται στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης, επιτάσσει να μην επιφυλάσσεται σε παρόμοιες περιπτώσεις διαφορετική μεταχείριση ούτε σε διαφορετικές περιπτώσεις παρόμοια μεταχείριση, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (πρβλ. αποφάσεις της 19ης Οκτωβρίου 1977, Ruckdeschel κ.λπ., 117/76 και 16/77, EU:C:1977:160, σκέψη 7, και της 17ης Δεκεμβρίου 2020, Centraal Israëlitisch Consistorie van België κ.λπ., C-336/19, EU:C:2020:1031, σκέψη 85 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

147 Από τη δικογραφία, ιδίως από το υπόμνημα ανταπαντήσεως και από τις απαντήσεις της Επιτροπής και της προσφεύγουσας κατόπιν του μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας που έλαβε το Γενικό Δικαστήριο, προκύπτει ότι η Επιτροπή, εκτός από δύο περιπτώσεις ως προς τις οποίες παραδέχθηκε ότι υπέπεσε σε πλάνη διότι δεν εξαίρεσε τις οικείες εγκαταστάσεις, εξαίρεσε από το ΣΕΔΕ τις εγκαταστάσεις που είχαν δηλώσει μηδενικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης ή εκπομπές λιγότερες από 0,5 t κατά την περίοδο αναφοράς. Η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι τελεί στην κατάσταση αυτή, αβασίμως υποστηρίζει ότι έπρεπε να τύχει διαφορετικής μεταχείρισης σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

148 Είναι αληθές ότι η Επιτροπή διευκρινίζει ότι έπρεπε να είχε εξαιρέσει από το ΣΕΔΕ δύο εγκαταστάσεις των οποίων οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης ήταν λιγότερες από 0,5 t. Ωστόσο, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η αρχή της ίσης μεταχείρισης πρέπει να συμβαδίζει με την τήρηση της νομιμότητας, σύμφωνα με την οποία κανείς δεν μπορεί να επικαλεστεί προς όφελός του την παράνομη πράξη που διαπράχθηκε υπέρ τρίτου. Η προσέγγιση αυτή θα ισοδυναμούσε με θέσπιση της αρχής της «ίσης μεταχείρισης στην παρανομία» (βλ. απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2006, Peróxidos Orgánicos κατά Επιτροπής, T-120/04, EU:T:2006:350, σκέψη 77 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Συναφώς, παρατηρείται ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο να θεραπεύσει την έλλειψη νομιμότητας της ένταξης των δύο αυτών εγκαταστάσεων στο ΣΕΔΕ κατόπιν της έκδοσης της παρούσας απόφασης.

149 Πρέπει επίσης να απορριφθούν ως αβάσιμοι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ότι βρίσκεται σε δυσμενέστερη θέση σε σχέση με τις επιχειρήσεις που καλύπτονται από τον ίδιο δείκτη αναφοράς προϊόντος. Πράγματι, η εξαίρεση από το ΣΕΔΕ των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα αποκλείει το ενδεχόμενο να θεωρηθούν ως καλυπτόμενες από δείκτη αναφοράς προϊόντος. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με τις επιχειρήσεις οι οποίες καλύπτονται από έναν εκ των προτέρων δείκτη αναφοράς και

περιλαμβάνονται στο ΣΕΔΕ. Περαιτέρω, ως προς το ζήτημα αυτό, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση του πέμπτου λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψη 120 ανωτέρω), η ερμηνεία του κριτηρίου εξαίρεσης που προβλέπεται στο σημείο 1 του παραρτήματος I της οδηγίας 2003/87, σύμφωνα με την οποία οι εγκαταστάσεις που δεν έχουν εκπέμψει διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης ή που έχουν εκπέμψει ποσότητες που πρέπει να στρογγυλοποιηθούν στο μηδέν δεν μπορούν να επωφεληθούν από δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, δεν είναι αντίθετη προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

150 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει ευθέως την αρχή της ίσης μεταχείρισης, υπό την επιφύλαξη του ζητήματος, το οποίο αποτελεί αντικείμενο του έκτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή, αν η εξαίρεση των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα συνιστά, αυτή καθεαυτήν, παραβίαση της προαναφερθείσας αρχής.

151 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

*Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης*

152 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι επέλεξε εκουσίως να εισέλθει σε μια μεταβατική κατάσταση ώστε η εγκατάστασή της να λειτουργεί κατά βάση με βιομάζα και ότι, ως εκ τούτου, συμμορφώθηκε οικειοθελώς προς τους σκοπούς που επιδιώκει η οδηγία 2003/87. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι δεν ήταν σε θέση να προβλέψει ότι αυτή η συμπεριφορά θα οδηγούσε στην εξαίρεσή της από το ΣΕΔΕ, με αποτέλεσμα να στερηθεί την άδεια να χρησιμοποιεί καύσιμο ορυκτής προέλευσης καθώς και το οικονομικό προϊόν από τη μεταπώληση των δικαιωμάτων εκπομπής που της είχαν χορηγηθεί δωρεάν. Αντιθέτως, φρονεί ότι μπορούσε να συναγάγει από τη θέση που έλαβε η Επιτροπή κατά την κατανομή δικαιωμάτων για την τρίτη περίοδο εμπορίας (2013-2020), δηλαδή σε χρόνο κατά τον οποίο η μετάβασή της στη βιομάζα είχε ήδη λάβει χώρα, ότι θα μπορούσε να υπολογίζει σε θετική γι' αυτήν απόφαση όσον αφορά την περίοδο 2021-2025. Συγκεκριμένα, είχε ήδη δηλώσει μηδενικές εκπομπές για την προηγούμενη περίοδο χωρίς αυτό να επιφέρει εξαίρεσή της από το ΣΕΔΕ. Επομένως, έλαβε συγκεκριμένη διαβεβαίωση από την Επιτροπή και βρισκόταν σε κατάσταση παρόμοια με εκείνη του προσφεύγοντος στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 28ης Απριλίου 1988, Mulder (120/86, EU:C:1988:213). Η προσφεύγουσα φρονεί ότι δεν υφίσταται εν προκειμένω υπέρτερο δημόσιο συμφέρον ικανό να δικαιολογήσει τη μη εφαρμογή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

153 Χωρίς να συνδέει ρητώς το επιχείρημα αυτό με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι διέθετε εμπιστευτικές πληροφορίες ότι η υπηρεσία προστασίας περιβάλλοντος, αφενός, και οι ειδικευμένοι στην εφαρμογή του ΣΕΔΕ υπάλληλοι της Επιτροπής, αφετέρου, συμμερίζονταν την άποψη ότι η επίμαχη εγκατάσταση δεν έπρεπε να εξαιρεθεί από το ΣΕΔΕ.

154 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

155 Το δικαίωμα επίκλησης της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, το οποίο αποτελεί απόρροια της αρχής της ασφάλειας δικαίου, αναγνωρίζεται σε κάθε ιδιώτη ευρισκόμενο σε κατάσταση από την οποία προκύπτει ότι η Διοίκηση της Ένωσης του δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες. Αποτελούν διαβεβαιώσεις ικανές να δημιουργήσουν τέτοιες προσδοκίες οι ακριβείς, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες πληροφορίες που προέρχονται από έγκριτες και αξιόπιστες πηγές, όποια και αν είναι η μορφή υπό την οποία γνωστοποιούνται. Αντιθέτως, κανείς δεν μπορεί

να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής αυτής εάν η Διοίκηση δεν του έχει δώσει συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις. Ομοίως, όταν ένας συνετός και ενημερωμένος οικονομικός φορέας είναι σε θέση να προβλέψει τη θέσπιση μέτρου της Ένωσης ικανού να βλάψει τα συμφέροντά του, δεν μπορεί να επικαλεστεί την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης μετά τη λήψη του εν λόγω μέτρου (πρβλ. απόφαση της 21ης Ιουνίου 2018, Πολωνία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-5/16, EU:C:2018:483, σκέψεις 110, 111 και 113 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

156 Συναφώς, αφενός, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή τής παρέσχε διαβεβαιώσεις, κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 155 ανωτέρω, ότι θα της χορηγούνταν δωρεάν δικαιώματα εκπομπής αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο 2021-2025.

157 Πράγματι, παρατηρείται ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν αποφάσισε να εξαιρέσει την επίμαχη εγκατάσταση από το ΕΜΕ που κοινοποίησε το Βασίλειο της Σουηδίας για την τρίτη περίοδο εμπορίας (2013-2020) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως λήψη ανεπιφύλακτης θέσης από την Επιτροπή όσον αφορά το δικαίωμα της προσφεύγουσας να συνεχίσει να υπάγεται στο ΣΕΔΕ και να της χορηγηθούν, κατά συνέπεια, δικαιώματα για την επόμενη περίοδο δωρεάν.

158 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα «ολοκλήρωσε τη μετάβασή της προς τη βιομάζα το 2010». Από το άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87, όπως ίσχυε τότε, προκύπτει ότι η περίοδος αναφοράς που έπρεπε να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της ποσότητας των δωρεάν κατανεμητέων δικαιωμάτων σε εγκαταστάσεις όπως αυτή της προσφεύγουσας περιλάμβανε τα έτη 2005 έως 2007. Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει, ούτε υποστηρίζει εξάλλου, ότι οι εκπομπές της διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης ήταν μηδενικές ή έπρεπε να στρογγυλοποιηθούν στο μηδέν για τα τρία αυτά έτη.

159 Αφετέρου, η εφαρμογή της εξαίρεσης που προβλέπεται στο σημείο 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 ήταν σε μεγάλο βαθμό προβλέψιμη κατά την ημερομηνία έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, καθόσον απορρέει από την οδηγία 2009/29, της οποίας η προθεσμία μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο έληγε στις 31 Δεκεμβρίου 2012. Δεδομένου ότι η διάταξη αυτή δεν τροποποιήθηκε στη συνέχεια, ένας συνετός επιχειρηματίας κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 155 ανωτέρω δεν μπορούσε, ως εκ τούτου, να αγνοεί ότι η εξαίρεση των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα, η οποία άρχισε να εφαρμόζεται από 1ης Ιανουαρίου 2013, εξακολουθούσε να ισχύει κατά την τέταρτη περίοδο εμπορίας (2021-2025) που καλύπτεται από την προσβαλλόμενη απόφαση.

160 Ως εκ τούτου, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

*Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά έλλειψη νομιμότητας του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87*

161 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεν δεχθεί έναν από τους πρώτους πέντε λόγους ακυρώσεως που προέβαλε με την προσφυγή. Κατά την άποψή της, εάν η διάταξη αυτή δεν μπορεί να ερμηνευτεί κατά τρόπο σύμφωνο προς το άρθρο 10α της εν λόγω οδηγίας και τις θεμελιώδεις αρχές του πρωτογενούς δικαίου της Ένωσης, καθίσταται επιβεβλημένη η διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα της. Η προσφεύγουσα παραπέμπει συναφώς στα επιχειρήματα που προέβαλε προς στήριξη του πέμπτου λόγου ακυρώσεως.

162 Κατά την προσφεύγουσα, η εξαίρεση που αφορά την αποκλειστική χρήση βιομάζας καθιστά αδύνατη τη συνεκτίμηση των πλέον αποδοτικών από οικολογική άποψη εγκαταστάσεων για τον υπολογισμό των δεικτών αναφοράς προϊόντος. Ως εκ τούτου, μια τέτοια εξαίρεση δεν συνάδει, για τον λόγο αυτό, προς τους σκοπούς που επιδιώκει η οδηγία 2003/87 και προς την αρχή της αναλογικότητας.

163 Κατά την προσφεύγουσα, τούτο είναι επίσης αντίθετο προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Συγκεκριμένα, πρώτον, οι εγκαταστάσεις που έχουν στρογγυλοποιήσει τις δηλώσεις τους τυγχάνουν λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης από εκείνες που δεν προέβησαν σε στρογγυλοποίηση. Δεύτερον, οι εγκαταστάσεις που εξέπεμψαν διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά την περίοδο 2014-2018 τυγχάνουν λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης από εκείνες που εξέπεμψαν διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά τα έτη 2019 και 2020. Τρίτον, οι εγκαταστάσεις των οποίων οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης είναι λιγότερες από 0,5 t τυγχάνουν λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης από εκείνες των οποίων οι εκπομπές υπερβαίνουν το όριο αυτό. Τέταρτον, από την άποψη του ανταγωνισμού, η κατάσταση των εγκαταστάσεων των οποίων το 100 % των εκπομπών προέρχεται από βιομάζα δεν διαφέρει από εκείνη των εγκαταστάσεων των οποίων ένα μέρος ή το σύνολο των εκπομπών είναι ορυκτής προέλευσης.

164 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αντικρούει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.

165 Από την εξέταση του πέμπτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η ερμηνεία του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 στην οποία προέβη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αντίθετη ούτε προς τις διατάξεις και τους σκοπούς της οδηγίας ούτε προς τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας. Ωστόσο, η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο του έκτου λόγου ακυρώσεως, υποστηρίζει ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η εξαίρεση από το ΣΕΔΕ των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα αντιβαίνει, αυτή καθεαυτήν, στις εν λόγω αρχές και διατάξεις.

166 Συναφώς, παρατηρείται εκ προοιμίου ότι το παραδεκτό της ένστασης ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν αντικρούεται και ουδόλως αμφισβητείται. Πράγματι, δεν είναι βέβαιο ότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε να ζητήσει παραδεκτώς την ακύρωση της εν λόγω τροποποίησης, που επήλθε με την οδηγία 2009/29, και περαιτέρω δεν αμφισβητείται ότι η κρίση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να αποσυρθεί από το ΕΜΕ στηρίχθηκε σε εφαρμογή στην προσβαλλόμενη απόφαση του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87.

167 Εντούτοις, στο μέτρο που η προσφεύγουσα προβάλλει τα ίδια επιχειρήματα με εκείνα που προέβαλε προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, αρκεί να υπομνησθεί ότι τα επιχειρήματα αυτά απορρίφθηκαν στις σκέψεις 120 έως 122 ανωτέρω.

168 Κατά τα λοιπά, σε έναν τομέα στον οποίο ο νομοθέτης της Ένωσης διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, μόνον η πρόδηλη παραβίαση των αρχών αυτών θα μπορούσε να αποδείξει τον παράνομο χαρακτήρα της εξαίρεσης που προβλέπει η επίμαχη διάταξη.

169 Ωστόσο, δεν αμφισβητείται ότι το ισχύον σύστημα, όπως έχει διαμορφωθεί, τιμωρεί την προσφεύγουσα επειδή μείωσε σχεδόν στο μηδέν τις εκπομπές της διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης. Αφενός, η προσφεύγουσα επισημαίνει, χωρίς ουσιαστικά να αντικρούεται, ότι η μετάβασή της προς τη βιομάζα απαίτησε εξαιρετικά δαπανηρές επενδύσεις έναντι των οποίων δεν έχει πλέον κανένα αντιστάθμισμα. Αφετέρου, από τις δηλώσεις των διαδίκων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι η άποψη της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί

να θεωρηθεί ως «νεοεισερχόμενος», ακόμη και αν αποφάσιζε να χρησιμοποιήσει εκ νέου καύσιμα ορυκτής προέλευσης, στερεί από την προσφεύγουσα κάθε δυνατότητα να επωφεληθεί εκ νέου δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής.

170 Εντούτοις, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 122 ανωτέρω, τα αποτελέσματα αυτά είναι συμφυή με κάθε σύστημα το οποίο προβλέπει όρια υπαγωγής και εξαίρεσης. Η επίμαχη εν προκειμένω εξαίρεση που προβλέπεται στο σημείο 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 έχει ως αποτέλεσμα την απαλλαγή των εγκαταστάσεων που έχουν επιλέξει πλήρως διαδικασία παραγωγής που χρησιμοποιεί ανανεώσιμες πηγές ενέργειας από τις υποχρεώσεις που είναι εγγενείς στο ΣΕΔΕ και την παροχή κινήτρων στις εγκαταστάσεις που δεν έχουν ασκήσει πλήρως την ευχέρεια αυτή ώστε να υποκαταστήσουν με βιομάζα τα καύσιμα ορυκτής προέλευσης. Εξάλλου, παρατηρείται συναφώς ότι θα ερχόταν σε ευθεία αντίθεση προς τον σκοπό αυτόν η άποψη της προσφεύγουσας ότι θα πρέπει να επωφεληθεί εκ νέου δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων σε περίπτωση που χρησιμοποιήσει και πάλι καύσιμα ορυκτής προέλευσης.

171 Επομένως, παρά τις αρνητικές συνέπειες για την προσφεύγουσα, η εξαίρεση από το ΣΕΔΕ των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα καθώς και η εξομοίωση με τις εγκαταστάσεις αυτές των εγκαταστάσεων με εκπομπές λιγότερες από 0,5 t διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης κατά την περίοδο αναφοράς δεν είναι ικανές να στοιχειοθετήσουν πρόδηλη παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης από τον νομοθέτη της Ένωσης.

172 Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αντλεί επιχείρημα από μια νομοθετική πρόταση, διαβιβασθείσα από την Επιτροπή στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, για τον καθορισμό στο 5 % του ορίου εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα ορυκτής προέλευσης, κάτω του οποίου οι εγκαταστάσεις θεωρούνται ότι χρησιμοποιούν αποκλειστικά βιομάζα. Κατά την προσφεύγουσα, αυτή η βούληση του νομοθέτη να επιφέρει τροποποιήσεις στο σύστημα αποδεικνύει τις ατέλειές του. Παρά ταύτα, τέτοιες παρατηρήσεις de lege ferenda δεν μπορούν να οδηγήσουν στο να θεωρηθεί ότι οι ισχύοντες κανόνες είναι παράνομοι και, κατά συνέπεια, δεν τυγχάνουν εφαρμογής.

173 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η προσφεύγουσα, από το δε σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

174 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Ωστόσο, κατά το άρθρο 135, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί, όταν επιβάλλεται για λόγους επιείκειας, να αποφασίσει ότι ο ηττηθείς διάδικος φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, μέρος μόνον των εξόδων του αντιδίκου ή ότι δεν πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα αυτά.

175 Οι διατάξεις του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, κατά τις οποίες τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, δεν επιτρέπουν να γίνει δεκτό το αίτημα του Συμβουλίου περί καταδίκης της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα.

176 Επιπλέον, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, ιδίως λαμβανομένων υπόψη των σφαλμάτων που επισημάνθηκαν στις σκέψεις 78 και 79 ανωτέρω, κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

**2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.**

Μαρκουλλή Frimodt Nielsen Norkus

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Ιουλίου 2023.

(υπογραφές)

# Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς . . . . . 2

Αιτήματα των διαδίκων . . . . . 5

Σκεπτικό . . . . . 6

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις σχετικά με το ΣΕΔΕ και τους σκοπούς που επιδιώκει η οδηγία 2003/87 . . . . . 6

Επί του νομότυπου της διαδικασίας έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης . . . . . 9

Επί της συνεκτίμησης των στρογγυλοποιημένων στοιχείων που δηλώθηκαν κατά τη διαδικασία έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης . . . . . 9

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου . . . . . 12

– Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας . . . . . 12

– Επί του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά προσβολή του δικαιώματος ακρόασης . . . . . 16

– Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης . . . . . 17

Επί του βασίμου της προσβαλλόμενης απόφασης . . . . . 18

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση της οδηγίας 2003/87 . . . . . 19

– Επί του πρώτου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά εσφαλμένη συνεκτίμηση παλαιών τιμών . . . . . 19

– Επί του δεύτερου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο . . . . . 20

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτίμησης . . . . . 23

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης . . . . . 26

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης . . . . . 28

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά έλλειψη νομιμότητας του σημείου 1 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2003/87 . . . . . 29

Επί των δικαστικών εξόδων . . . . . 31